msmkerala

1.5 ലക്ഷം രൂപയുടെ സമ്മാനങ്ങൾ

മെഗാ സമ്മാനം ഉംറ

ഖുർആൻ
വെളിച്ചത്തിന്റെ വെളിച്ചം

മിസ്ബാഹ്

28ാമത് ഖുർആൻ വിജ്ഞാന പരീക്ഷ

ജനറൽ :

2024 മാർച്ച് 28 വ്യാഴം

സൂറ: അൽ അൻഫാൽ, സൂറ: യൂനുസ്

ജൂനിയർ :

2024 ഏപ്രിൽ 7 ഞായർ

സൂറ: അൽ മുൽക്ക്, സൂറ: അൽ ഖലം
സൂറ: അൽ ഹാഖ

ജൂനിയർ സിലബസ്

സൂറ: അൽ മുൽക്ക്, സൂറ: അൽ ഖലം, സൂറ: അൽ ഹാഖ

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവിയുടെ തഫ്സീർ

MSM KERALA STATE COMMITTEE
MARKAZUDA'WA, RM ROAD, CALICUT-2

سورة الملك

67. സൂറത്തുൽമുൽക്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 30 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

ജുസുഉ് -29

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

تَبَٰرَكَ ٱلَّذِي بِيَدِهِ ٱلۡمُلۡكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٌ ﴿١﴾

《1》 രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്റെ കയ്‌വശമാണോ അവൻ നന്മ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു. അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമത്രെ.

ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ لِيَبۡلُوَكُمۡ أَيُّكُمۡ أَحۡسَنُ عَمَلٗاۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡغَفُورُ ﴿٢﴾

《2》 നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി, മരണവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായ പ്രതാപശാലി.

《1》 تَبَٰرَكَ നന്മ (ഗുണം- മഹത്വം- മേന്മ) ഏറിയിരിക്കുന്നു ٱلَّذِي യാതൊരുവൻ بِيَدِهِ അവന്റെ കയ്യിലാണ്, കൈവശമാണ് ٱلۡمُلۡكُ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَهُوَ അവൻ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ എല്ലാ കാര്യത്തിനും قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാണ് 《2》 ٱلَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ٱلۡمَوۡتَ وَٱلۡحَيَوٰةَ മരണവും ജീവിതവും لِيَبۡلُوَكُمۡ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻവേണ്ടി أَيُّكُمۡ നിങ്ങളിൽ ഏതൊരുവനാണ് (ആരാണ്) أَحۡسَنُ അധികം

നല്ലവൻ (എന്ന്) عَمَلًا പ്രവൃത്തി, കർമം وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ അവനത്രെ പ്രതാപശാലി ٱلْغَفُورُ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ

അഖില വസ്തുക്കളുടെയും ഭരണാധിപതിയും, സർവ്വശക്തനുമായ അല്ലാഹു എല്ലാവിധ നന്മയും എല്ലാ മഹൽഗുണങ്ങളും വർദ്ധിച്ചവനാണ് എന്ന മുഖവുരയോടുകൂടിയ പ്രാരംഭ വചനത്തിനുശേഷം, അതിന്റെ കാരണം- അല്ലെങ്കിൽ വിശദീകരണം- എന്നോണം വമ്പിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കേവലം ശൂന്യാവസ്ഥയിലായിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരിക്കൽ ഒരു ജീവിയായി ഭൂമിയിൽ പിറക്കുന്നു. അൽപകാലത്തിനുശേഷം അവന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചു അവൻ മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. രണ്ടും മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാരമോ, അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചോ, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടോ അല്ല സംഭവിക്കുന്നത്. രണ്ടും അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതും, അവന്റെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതുമത്രെ. അപ്പോൾ ഈ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം എന്തായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെ ആവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മരണത്തോട് കൂടി മനുഷ്യജീവിതം അവസാനിക്കുന്നില്ല. ഒടുക്കമില്ലാത്ത മറ്റൊരു ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഐഹികജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനമാണ് മരണം. ആ ജീവിതം സുഖകരമാകുന്നതിന് ആവശ്യമായ സമ്പത്ത് തയ്യാറാക്കുകയത്രെ ഈ താൽക്കാലിക ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തനും എത്രമാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്- അല്ലെങ്കിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്- എന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്റെ മരണത്തോടുകൂടിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ, മരണവും ജീവിതവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം വ്യക്തം തന്നെ.

പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അവസരം ജീവിതകാലമാണെങ്കിലും അതിന് വിരാമമിടുന്നതും, അതിനെ വിലയിരുത്തുന്നതും മരണത്തോടുകൂടിയാണ്. പരീക്ഷണഫലം തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ സിദ്ധിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൗഭാഗ്യവും അല്ലെങ്കിലുണ്ടാകുന്ന ദൗർഭാഗ്യവും അവർണനീയമാകുന്നു. ആ നിലക്ക് ജീവിതത്തെക്കാൾ മനുഷ്യന് ചിന്താവിഷയമായിരിക്കേണ്ടത് അവന്റെ മരണമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ആദ്യം മരണത്തെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, പരീക്ഷണ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവൻ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാട് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കാണുവാനും, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോരുത്തന്റെയും പേരിൽ നടപടി എടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു അത്. അടുത്ത വചനത്തിൽ മറ്റൊരു യഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

ﭐلَّذِى خَلَقَ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ طِبَاقًا ۖ مَّا تَرَىٰ فِى خَلْقِ ٱلرَّحْمَٰنِ مِن تَفَٰوُتٍ ۖ فَٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ﴿٣﴾

﴿3﴾ അടുക്കുകളായ നിലയിൽ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് (അവൻ). പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ യാതൊരു ഏറ്റപ്പറ്റും നീ കാണുകയില്ല. എന്നാൽ, നീ (ഒന്ന്) ദൃഷ്ടി മട(ക്കി നോ)ക്കുക: വല്ല പിഴവും നീ കാണുന്നുവോ?!

ثُمَّ ٱرْجِعِ ٱلْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْكَ ٱلْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾

﴿4﴾ പിന്നെയും രണ്ട് ആവർത്തി നീ മട(ക്കി നോ)ക്കുക: നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ നിന്നിലേക്കുതന്നെ ദൃഷ്ടി തിരിച്ചുവരുന്നതാണ്- അതാകട്ടെ. പരവശപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും.

﴿3﴾ ٱلَّذِى خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ سَبْعَ سَمَٰوَٰتٍ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ طِبَاقًا അടുക്കുകളായിട്ട്, അടുക്കടുക്കായി (ഒന്നൊന്നോട്) യോജിച്ചുകൊണ്ട് مَّا تَرَىٰ നീ കാണുകയില്ല فِى خَلْقِ ٱلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ مِن تَفَٰوُتٍ ഒരു ഏറ്റക്കുറവും (വൈകല്യവും) فَٱرْجِعِ എന്നാൽ നീ മട(ക്കി നോ)ക്കുക ٱلْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ هَلْ تَرَىٰ നീ കാണുന്നുവോ, കാണുമോ مِن فُطُورٍ വല്ല പിഴവും (കീറലും, പൊട്ടും) ﴿4﴾ ثُمَّ ٱرْجِعِ പിന്നെ നീ മടക്കി (വീണ്ടും) നോക്കുക ٱلْبَصَرَ ദൃഷ്ടിയെ, കണ്ണിനെ كَرَّتَيْنِ രണ്ട് ആവർത്തി (പ്രാവശ്യം) يَنقَلِبْ തിരിച്ചുവരും, മറിഞ്ഞുവരും إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് ٱلْبَصَرُ ദൃഷ്ടി, കാഴ്ച خَاسِئًا നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ (പരാജയപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) وَهُوَ അത്, അതാകട്ടെ حَسِيرٌ പരവശപ്പെട്ട (കുഴങ്ങിയ)തായിരിക്കും

'ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ' (سبع سماوات)ക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനുമുമ്പ് സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (സൂ: മുഅ്മിനൂൻ, 17 ന്റെയും, സൂ: ത്വലാക്വ്, 12 ന്റെയും വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.) അവ ഒന്ന് ഒന്നിനുമീതെ അടുക്കടുക്കായി- അഥവാ തട്ടുതട്ടായി -സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. സൂ:ഹദീദിലും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മുഅ്മിനൂനിൽ വെച്ച് നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നാളിതുവരെ ഒരു ആകാശത്തിന്റെ അതിർത്തി

പോലും ക്ലിപ്തമായി നിർണയിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ആകാശങ്ങളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചോ, അവയുടെ അടുക്കുകളുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ശാസ്ത്രംമുഖേന നമുക്ക് സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനില്ല. ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന അവയെക്കുറിച്ച് അവൻ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു കാര്യവും അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയോ മറ്റോ അനുമതി നമുക്ക് ആവശ്യവുമില്ല. ഭൗതികവീക്ഷണകോണിൽ കൂടി നോക്കുമ്പോൾ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതി വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്ന വിഷയത്തിൽ നമുക്ക് തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി രഹസ്യങ്ങളാകുന്ന അനന്തയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അതിന്റെ സ്ഥാനം- അതെത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും- കേവലം നിസ്സാരമാകുന്നു. وما أوتيتم من العلم إلا قليلا (നിങ്ങൾക്ക് അറിവിൽനിന്നും അല്പമല്ലാതെ നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. 17 : 85)

മേൽപോട്ട് കണ്ണുമിഴിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച നീലക്കുട എന്ന് മാത്രം ആകാശത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കിയ പാമരൻമാരെയും, ഉപഗ്രഹങ്ങളും ബഹിരാകാശവാഹനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു ചന്ദ്രനിലും മറ്റും നിരീക്ഷണം നടത്തിവരുന്ന മഹാവീരൻമാരെയും, ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെക്കുറിച്ച് അത്യൽഭുതകരങ്ങളായ നിരവധി വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകേസരികളെയും, എന്നുവേണ്ട ഓരോ മനുഷ്യവ്യക്തിയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചുപറയുന്നു: പരമകാരുണികനായ അവന്റെ സൃഷ്ടിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഏറ്റക്കുറവോ വൈകല്യമോ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന്. അത്രയും പറഞ്ഞു മതിയാക്കുന്നില്ല. അതിൽ പൊട്ടോ പൊളിയോ പോലുള്ള വല്ല പോരായ്മയും ഉണ്ടോ എന്ന് വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു നോക്കുവാൻ ആവർത്തിച്ചു ആഹ്വാനം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു. പോരാ, നിങ്ങൾ പരാജിതരായി പരവശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പിൻമടങ്ങുകതന്നെ വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ മറികടക്കുവാൻ ബുദ്ധിയുള്ള -മനസ്സാക്ഷിയുള്ള- വക്രതയില്ലാത്ത- ഭൗതികഭ്രമത്താൽ ഹൃദയം മരവിക്കാത്ത -ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ആകാശഭൂമികളിലടങ്ങിയ വിവിധ രഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതേസമയത്ത് അവയുടെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ചും, അവയുടെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അദൃശ്യ മഹാശക്തിയെക്കുറിച്ചും മാത്രം ചിന്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കോ, നഗ്നമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ നിസ്സങ്കോചം കണ്ണടച്ചു നിഷേധിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ഹൃദയശൂന്യൻമാർക്കോ അല്ലാതെ ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന് മുമ്പിൽ തലകുനിക്കാതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

وَلَقَدْ زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا بِمَصَٰبِيحَ وَجَعَلْنَٰهَا رُجُومًا لِّلشَّيَٰطِينِ ۖ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ﴿٥﴾

﴾5﴿ തീർച്ചയായും ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ (നക്ഷത്ര) വിളക്കുകൾകൊണ്ട് നാം അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി [നരക] ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾5﴿ وَلَقَدْ زَيَّنَّا തീർച്ചയായും നാം അലങ്കരിച്ചി (ഭംഗിയാക്കിയി)ട്ടുണ്ട് ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا ഏറ്റവും അടുത്ത (ഐഹികമായ) ആകാശത്തെ بِمَصَٰبِيحَ ദീപങ്ങൾകൊണ്ട് وَجَعَلْنَٰهَا അവയെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു رُجُومًا എറിയപ്പെടുന്നവ, എറിയാനുള്ളത് لِّلشَّيَٰطِينِ പിശാചുക്കൾക്ക്, പിശാചുക്കളെ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ അവർക്ക് നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَذَابَ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ (നരകത്തിന്റെ) ശിക്ഷ

എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയെക്കാളും എത്രയോ മടങ്ങുവലുപ്പം കൂടിയവയും, ഭൂമിയിൽനിന്ന് ബഹുദൂരം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയുമാണ് അവ. അഥവാ ഓരോന്നും ഓരോ മഹാലോകമത്രെ. നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ സംഭവങ്ങളും, ഏതൊക്കെയോ വസ്തുക്കളും അവയിൽ നടമാടുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അതോടൊപ്പംതന്നെ, ഭൂമിക്കുമീതെ വളരെ കമനീയമായി നിർമിക്കപ്പെട്ട അതിവിശാലവും കലാമയവുമായ ഒരു പന്തലിന്റെ മുകൾഭാഗത്ത് മിന്നിത്തിളങ്ങിയും, കത്തിശോഭിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദീപാലങ്കാരമായും അല്ലാഹു അവയെ ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ആകാശത്തുവെച്ച് മലക്കുകൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്ന ചില സംസാരങ്ങളെ പതിയിരുന്ന് കട്ടുകേൾക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഏർപ്പാടും ആ നക്ഷത്രങ്ങൾ വഴി അല്ലാഹു ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവയിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുന്ന ഒരു തരം അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന ഉൽക്കകൾമൂലം പിശാചുകൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, ഭൂമിക്കും മനുഷ്യർക്കും അലങ്കാര വസ്തുക്കളായും, പിശാചുക്കൾക്ക് അഗ്നിയമ്പുകളായും അല്ലാഹു അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശം (السماء الدنيا) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഭൂമിയുമായി കൂടുതൽ അടുത്തത് എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. അപ്പോൾ, നാം കാണുന്ന നക്ഷത്രഗോളങ്ങളെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് ആ ഒരു ആകാശത്തിലാണെന്നും ഏഴ് ആകാശങ്ങളിൽ ബാക്കി ആറും അതിനുപുറമെ- അതിന്നപ്പുറത്ത് -സ്ഥിതിചെ

യ്യുന്നുണ്ടെന്നും, മനുഷ്യന്റെ കഴിവിൽപെട്ട എല്ലാ നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ഈ ഒരേ ആകാശാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ മാത്രം നടക്കുന്നതാണെന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

رجوم (റുജൂമ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവ' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന ഉൽക്കകളാൽ പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്ന വിവരം സൂ: ഹിജ്ർ, സ്വാഫ്ഫാത്ത്, ജിന്ന് മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ ക്വുർആൻ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്, അതാണ് ഇവിടെയും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച അർത്ഥവും അതാണ്. *(*)* ഏതോ ചിലർ മാത്രം അതിന് 'ഊഹങ്ങൾ' -അഥവാ ഊഹത്തിന് വിധേയമായവ (ظنونا) എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചു കാണാം. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാവികാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ഗണിച്ചു പറയുന്ന ജോത്സ്യക്കാരും, രാശിനോട്ടക്കാരുമാകുന്ന മനുഷ്യപിശാചുക്കളുടെ ഊഹങ്ങൾക്ക് നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇടമായിത്തീരുന്നു എന്നാണ് അപ്പോൾ ആ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അവമൂലം പിശാചുക്കൾ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതിന് ഈ വാക്യം ഒരു പ്രകാരത്തിലും എതിരാകുന്നില്ല. ഇത് ഒരു വിഷയം അത് മറ്റൊരു വിഷയം. അത്രമാത്രം. പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയും, അവരെ ഉൽക്കകൾകൊണ്ട് എറിഞ്ഞാട്ടുന്നതിനെയും നിഷേധിക്കുന്ന യുക്തിവാദക്കാരായ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഈ (ظنونا എന്ന) അർത്ഥം പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആ വിഷയകമായി വന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വേണ്ടത്ര സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ ٱلْمَصِيرُ ﴿٦﴾

(6) തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ ശിക്ഷയുണ്ട്. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്ഥലം വളരെ ചീത്ത!

إِذَآ أُلْقُوا۟ فِيهَا سَمِعُوا۟ لَهَا شَهِيقًا وَهِىَ تَفُورُ ﴿٧﴾

(7) അവർ അതിൽ ഇടപ്പെട്ടാൽ, അതിന് ഒരു ഗർജ്ജനം അവർ കേൾക്കുന്നതാണ്. അതാകട്ടെ, തിളച്ചുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടുമിരിക്കും!

(*)* رجم (റജ്മ്) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ളതാണ് رجوم (റുജൂമ്). ഈ ധാതുവിന് 'എറിയുക, എറിഞ്ഞാട്ടുക, എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക, ആട്ടിയോടിക്കുക, തുരത്തുക, ശപിക്കുക, ശകാരിക്കുക, ആരോപിക്കുക, തള്ളിക്കളയുക, ഊഹിക്കുക, എയ്യുക' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം വരുന്നതാണ്. എല്ലാം അതത് സന്ദർഭംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ ٱلْغَيْظِ ۖ كُلَّمَآ أُلْقِىَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾

《8》 ഉഗ്രകോപം നിമിത്തം അത് (പൊട്ടിച്ചിതറി) വേർപെട്ടുപോകുമാറാകും! ഓരോകൂട്ടം (ആളുകൾ) അതിൽ ഇടപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ അതിലെ പാറാവുകാർ അവരോട് ചോദിക്കും: 'നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരുന്നില്ലേ?'

قَالُوا۟ بَلَىٰ قَدْ جَآءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ مِن شَىْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

《9》 അവർ പറയും: 'ഇല്ലാതേ! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന ആൾ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്; ഞങ്ങൾ (അവരോട്) പറയുകയും ചെയ്തു: 'അല്ലാഹു യാതൊന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ വലുതായ വഴിപിഴവിലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'

وَقَالُوا۟ لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِىٓ أَصْحَـٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١٠﴾

《10》 അവർ (വീണ്ടും) പറയും: ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയോ, ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു മനസ്സിലാ)ക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ (ഈ) ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാരിൽ ആകുമായിരുന്നില്ല.

فَٱعْتَرَفُوا۟ بِذَنۢبِهِمْ فَسُحْقًا لِّأَصْحَـٰبِ ٱلسَّعِيرِ ﴿١١﴾

《11》 അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ കുറ്റം (ഏറ്റുപറഞ്ഞു) സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ആൾക്കാർക്ക് വിദൂരം (അഥവാ ശാപം)!

《6》 وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർക്കുണ്ട് بِرَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ عَذَابُ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ ശിക്ഷ وَبِئْسَ വളരെ ചീത്ത ٱلْمَصِيرُ തിരിച്ച് (മടങ്ങി) എത്തുന്ന സ്ഥലം 《7》 إِذَآ أُلْقُوا۟ അവർ ഇടപ്പെട്ടാൽ فِيهَا അതിൽ سَمِعُوا۟ لَهَا അതിന് അവർ കേൾക്കും شَهِيقًا ഒരു ഗർജനം, അലർച്ച, അട്ടഹാസം, ഉഗ്രശ്വാസം وَهِىَ അത് تَفُورُ തിളച്ചുമറിയുക (ക്ഷോഭിക്കുക- പൊന്തിമറിയുക)യും ചെയ്യും. 《8》 تَكَادُ അത് ആകാറാകും تَمَيَّزُ വേർപെട്ടുപോകുക مِنَ ٱلْغَيْظِ ഉഗ്രകോപത്താൽ, കഠിനകോപം നിമിത്തം كُلَّمَآ أُلْقِىَ ഇടപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക് فَوْجٌ

ഒരു കൂട്ടം, സംഘം سَأَلَهُمْ അവരോട് ചോദിക്കും خَزَنَتُهَآ അതിലെ പാറാവുകാർ, കാവൽക്കാർ أَلَمْ يَأْتِكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്നില്ലേ, വന്നില്ലേ نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ ﴾9﴿ قَالُوا۟ അവർ പറയും بَلَىٰ ഇല്ലാതെ, (ഉണ്ട്) قَدْ جَآءَنَا തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് نَذِيرٌ താക്കീതുകാരൻ فَكَذَّبْنَا എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കി وَقُلْنَا ഞങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്തു مَا نَزَّلَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിട്ടില്ല مِن شَىْءٍ ഒരു വസ്തുവും إِنْ أَنتُمْ നിങ്ങളല്ല إِلَّا فِى ضَلَـٰلٍ വഴിപിഴവി (ദുർമാർഗത്തി)ലല്ലാതെ كَبِيرٍ വലുതായ ﴾10﴿ وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും لَوْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ نَسْمَعُ ഞങ്ങൾ കേട്ടിരുന്നു أَوْ نَعْقِلُ അല്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധികൊടുത്തിരുന്നു, മനസ്സിരുത്തിയിരുന്നു, ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു مَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല فِىٓ أَصْحَـٰبِ ആൾക്കാരിൽ, കൂട്ടരിൽ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ, നരകത്തിന്റെ ﴾11﴿ فَٱعْتَرَفُوا۟ അങ്ങനെ അവർ സമ്മതിക്കും, ഏറ്റു പറയും بِذَنۢبِهِمْ തങ്ങളുടെ കുറ്റത്തെ (പാപത്തെ)പ്പറ്റി فَسُحْقًا അപ്പോൾ വിദൂരം (ശാപം), നാശം لِّأَصْحَـٰبِ ٱلسَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക്

സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിൽ ഇടുമ്പോഴത്തെ സന്ദർഭം അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്. അത്യുഗ്രമായ ഉഷ്ണതാപവും അതികഠോരമായ കോപതാപവും നിമിത്തം സ്വയം പൊട്ടിത്തെറിച്ചു ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോകുമാറ് തിളച്ച് വമിച്ച് എരിപൊരികൊള്ളുന്ന നരകം അവരുടെ നേരെ ഇരമ്പി ഗർജിക്കും! അന്നേരം കുറ്റവാളികളുടെ അട്ടഹാസവും, ഭയപ്പാടും, നിലവിളിയും എന്തായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടം ആളുകളെയും നരകത്തിലേക്ക് വലിച്ചിടുമ്പോൾ അവരോട് അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരായ മലക്കുകൾ ചോദിക്കും: 'ഈ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്നതിന് ആരും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?!' നരകത്തിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാരാകട്ടെ- കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ- ദയതോന്നാത്ത പരുഷസ്വഭാവികളും, കഠോരൻമാരും (غلاظ شداد)! ഈ ചോദ്യം അവരെ കൂടുതൽ വ്യാകുലരാക്കുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റ് അങ്ങേഅറ്റത്തെ വിനയത്തോടെ അവർ തുറന്ന് സമ്മതിക്കും. 'ഞങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന പ്രവാചകൻമാർ വരാതിരുന്നിട്ടില്ല, എങ്കിലും, ഞങ്ങളവരെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുകയും പരിഹസിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അയ്യോ! അന്ന് അത് കേട്ടനുസരിക്കുകയും, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് മനസ്സിരുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുഭവത്തിന് ഇടവരികയില്ലായിരുന്നു ....!' പക്ഷേ, ഈ അവസരത്തിൽ കുറ്റസമ്മതംകൊണ്ട് ഫലമില്ലല്ലോ. കാരുണ്യത്തിന്റെയും, അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും കണികപോലും ഇനി അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലാത്തവണ്ണം വിദൂരത്തിലും ശാപത്തിലുമാണവരുള്ളത്. اعاذنا الله (അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.) നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരാളുംതന്നെ, സ്വർഗത്തെക്കാൾ നരകത്തിനാണ് താൻ അർഹനെന്ന്

ബോധ്യം വരാത്തവരുണ്ടാകയില്ല, എന്ന് ഒരു നബി വചനത്തിൽവന്നിരിക്കുന്നു. (അ)

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ رَبَّهُم بِٱلۡغَيۡبِ لَهُم مَّغۡفِرَةٞ وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അദൃശ്യമായ നിലയിൽ ഭയപ്പെടുന്നവർ, അവർക്ക് പാപമോചനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

﴾12﴿ إِنَّ നിശ്ചയമായും ٱلَّذِينَ يَخۡشَوۡنَ ഭയപ്പെടുന്നവർ رَبَّهُم തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ بِٱلۡغَيۡبِ അദൃശ്യമായ നിലക്ക് (കാണാതെ) لَهُم അവർക്കുണ്ട് مَّغۡفِرَةٞ പാപമോചനം وَأَجۡرٞ كَبِيرٞ വലുതായ പ്രതിഫലവും

അല്ലാഹുവിനെ അങ്ങോട്ട് കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അവൻ ഇങ്ങോട്ട് കാണുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടെ വർത്തിക്കുക; സ്വകാര്യജീവിതത്തിലും ബാഹ്യജീവിതത്തിലും ഒരുപോലെ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക, ജനബോധ്യത്തിനും കീർത്തിക്കും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ശിക്ഷയെയും കൺമുമ്പിൽ കണ്ടാലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്ന് ശഠിക്കാതെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഭയഭക്തിയോടെ ജീവിക്കുക മുതലായവയാണ് അദൃശ്യമായ നിലയിൽ റബ്ബിനെ ഭയപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ. അല്ലാഹുവിന്റെ തണലല്ലാതെ മറ്റൊരു തണലും ലഭിക്കാനില്ലാത്ത ആ മഹാ ദിനത്തിൽ അവൻ തണൽ നൽകി രക്ഷിക്കുന്ന ഏഴുകൂട്ടരെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹദീഥിൽ, നബിﷺ എണ്ണിയിട്ടുള്ള രണ്ടുകൂട്ടർ ഇവരാകുന്നു:

(1) സ്ഥാനമാനവും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ (ദുർവൃത്തിക്കായി) ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ യപ്പെടുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞുമാറിയവൻ.

(2) വല്ല ദാനധർമവും ചെയ്യുമ്പോൾ വലത്തേകൈ ചിലവഴിച്ചത് ഇടത്തേകൈ അറിയാത്തവണ്ണം ചിലവഴിക്കുന്ന -അഥവാ അത്രയും രഹസ്യമായി ധർമം ചെയ്യുന്ന- മനുഷ്യൻ. (ബു; മു.)

وَأَسِرُّواْ قَوۡلَكُمۡ أَوِ ٱجۡهَرُواْ بِهِۦٓۖ إِنَّهُۥ عَلِيمُۢ بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് [സംസാരം] പതുക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അത് ഉറക്കെയാക്കിക്കൊള്ളുക. [രണ്ടും സമമാണ്.] (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ [അല്ലാഹു] ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളവയെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

أَلَا يَعۡلَمُ مَنۡ خَلَقَ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلۡخَبِيرُ ﴿١٤﴾

《14》 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (എല്ലാം) അറിയുകയില്ലേ! അവനാകട്ടെ, ഗൂഢരഹസ്യമറിയുന്നവനാണ്; സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്.

《13》 وَأَسِرُّوا۟ നിങ്ങൾ രഹസ്യം (പതുക്കെ) ആക്കുവിൻ قَوۡلَكُمۡ നിങ്ങളുടെ വാക്ക് (സംസാരം) أَوِ ٱجۡهَرُوا۟ بِهِۦٓ അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ പരസ്യം (ഉറക്കെ) ആക്കുവിൻ إِنَّهُۥ عَلِيمٌۢ നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണ് بِذَاتِ ٱلصُّدُورِ നെഞ്ഞ് (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനെ 《14》 أَلَا يَعۡلَمُ അറിയുകയില്ലേ, അവൻ അറിയാതിരിക്കുമോ مَنۡ خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരെ وَهُوَ അവനാകട്ടെ ٱللَّطِيفُ ഗൂഢമായതിനെ (സൂക്ഷ്മമായതിനെ) അറിയുന്നവനാണ്, സൗമ്യമായുള്ളവനാണ് ٱلۡخَبِيرُ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്

ألا يعلم من خلق എന്ന വാക്യത്തിന് അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവരെ അവൻ അറിയുകയില്ലേ? എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ.

വിഭാഗം- 2

هُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلۡأَرۡضَ ذَلُولًا فَٱمۡشُوا۟ فِى مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا۟ مِن رِّزۡقِهِۦ ۖ وَإِلَيۡهِ ٱلنُّشُورُ ﴿١٥﴾

《15》 അവനത്രെ നിങ്ങൾക്ക് (കൈകാര്യം നടത്തുമാറ്) ഭൂമിയെ വിധേയമാക്കിത്തന്നവൻ. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിന്റെ തോളുകളിലൂടെ [ഉപരിതലത്തിലൂടെ] സഞ്ചരിക്കുകയും, അവന്റെ (വക) ആഹാരത്തിൽ നിന്ന് തിന്നുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ. അവങ്കലേക്കുതന്നെയാണ് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും.

《15》 هُوَ ٱلَّذِى അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണ് جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ആക്കിതന്ന ٱلۡأَرۡضَ ഭൂമിയെ ذَلُولًا വിധേയമായത് (പാകപ്പെട്ടത്) فَٱمۡشُوا۟ അതിനാൽ നിങ്ങൾ നടന്ന് (സഞ്ചരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ فِى مَنَاكِبِهَا അതിന്റെ തോള് (വശം- വഴി- ഗിരിമാർഗം- ഉപരിതലം)കളിൽകൂടി وَكُلُوا۟ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِن رِّزۡقِهِۦ അവന്റെ ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തിൽനിന്ന് وَإِلَيۡهِ അവനിലേക്കുതന്നെ ٱلنُّشُورُ (ഉയിർത്തു) എഴുന്നേൽപ്

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും ഉപജീവനമാർഗങ്ങളന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും ഉതകത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയെ മനുഷ്യന് പാകപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുള്ളതിനെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു നമ്മെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹു തരും എന്ന് കരുതി അലസമായിരിക്കരുതെന്നും അതിൽ സൂചനയുണ്ട്. അതേ സമയത്ത് ഉപജീവനവിഷയത്തിലും, സമ്പാദ്യത്തിലും മാത്രം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി ഭാവിജീവിതത്തിന്റെ കാര്യം മറക്കരുതെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ءَأَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ ٱلْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ?! എന്നാൽ, അപ്പോഴത് ക്ഷോഭിച്ചു ഇളകി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും!

أَمْ أَمِنتُم مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ അതല്ലെങ്കിൽ, ആകാശത്തുള്ളവനെ- അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ചരൽവർഷവും അയക്കുന്നത്- നിങ്ങൾ നിർഭയരായിരിക്കയാണോ?! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, എന്റെ താക്കീത് എങ്ങനെയിരിക്കുന്നുവെന്ന്!

وَلَقَدْ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ തീർച്ചയായും, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട്, എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയുണ്ടായി?! [അവർ അതൊന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കട്ടെ.]

﴾16﴿ ءَأَمِنتُم നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുള്ളവനെ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ നിങ്ങളെ അവൻ ആഴ്ത്തുന്നതിനെ, വിഴുങ്ങിക്കുന്നത് ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയെ فَإِذَا هِيَ എന്നാൽ അപ്പോഴത് تَمُورُ പിടച്ചുമറിയും, ഇളകി ക്ഷോഭിക്കും, കിടിലംകൊള്ളും ﴾17﴿ أَمْ أَمِنتُم അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായോ مَّن فِي ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തിലുള്ളവനെ أَن يُرْسِلَ അവൻ അയക്കുന്നത് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ حَاصِبًا ചരൽ വർഷം, ചരൽ കാറ്റ് فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് (എന്ന്) نَذِيرِ എന്റെ താക്കീത്, താക്കീതുകാരൻ ﴾18﴿ وَلَقَدْ كَذَّبَ തീർച്ചയായും

വ്യാജമാക്കി الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ فَكَيْفَ كَانَ എന്നിട്ട് എങ്ങനെയായി, ഉണ്ടായി نَكِيرِ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ്

من في السماء (ആകാശത്തിലുള്ളവൻ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. പക്ഷേ, അവൻ അവന്റെ സൃഷ്ടിയായ ആകാശത്തിൽ ഒരിടത്ത് ഇരിക്കുകയാണെന്നോ മറ്റോ ഈ വാക്കുമൂലം ഊഹിക്കാവതല്ല. അല്ലാഹു അനാദ്യനും, അനന്തനും, എല്ലാറ്റിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനുമാണല്ലോ. അല്ലാഹു അർശിൻമേൽ ആരോഹണം ചെയ്തു. (استوى على العرش) എന്നത്പോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണിതും. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിന് മുമ്പ് ചിലപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ബാഹ്യാർത്ഥമല്ലാതെ, അവയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്തെങ്കിലും വ്യാഖ്യാനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമവും സുരക്ഷിതവുമായ മാർഗം, വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് വിടുകയാകുന്നു. സൂ: സജദഃയിൽ يدبر الأمر من السماء إلى الأرض (അവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് ഭൂമിയിലേക്ക് കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ നാം പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

നിങ്ങളുടെ നിഷേധവും ധിക്കാരവും അവസാനിപ്പിക്കാതെ എന്നും നിങ്ങൾക്കിവിടെ ശാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാമെന്ന് കരുതേണ്ട. ഈ ഭൂമി ക്ഷോഭിച്ചിളകി അതിൽ നിങ്ങളെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ചരൽവർഷം- അല്ലെങ്കിൽ ചരൽകാറ്റ്- അയച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവരിൽ അങ്ങനെ പലതും ഇതിനുമുമ്പ് സംഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ അപ്രകാരമുള്ള ആപത്തുകളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയം കൂടാതെ നിങ്ങൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? ആ വിചാരം വേണ്ട എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം. ക്വാറൂനും അവന്റെ ഭവനവും ഭൂമിയിൽ ആഴ്ത്തപ്പെട്ടതും, ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനതയുടെ മേൽ ചരൽവർഷം ഉണ്ടായതും, കഅ്ബഃ പൊളിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച ആനപ്പട്ടാളം കല്ലുകളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും മേൽപറഞ്ഞതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണല്ലോ.

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ ۚ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

﴿19﴾ അവരുടെ മീതെ (ചിറുകു വിരുത്തി) അണിനിരന്നുകൊണ്ടും, (ചിറക്) കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും പക്ഷികളെ അവർ നോക്കിക്കണ്ടിട്ടില്ലേ?!

പരമകാരുണികനല്ലാതെ (ആരും) അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെക്കുറിച്ചും, കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾19﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കണ്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى ٱلطَّيْرِ പക്ഷികളിലേക്ക് فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ صَٰٓفَّٰتٍ അണിനിരന്നുകൊണ്ട്, വരിയായിട്ട് وَيَقْبِضْنَ അവ കൂട്ടുകയും ചെയ്യും, (കൂട്ടിക്കൊണ്ടും) مَا يُمْسِكُهُنَّ അവയെ പിടിച്ചു നിറുത്തുന്നില്ല إِلَّا ٱلرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികനല്ലാതെ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ بِكُلِّ شَىْءٍۭ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)ക്കുറിച്ചും بَصِيرٌ കണ്ടറിയുന്നവനാണ്

ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ കഴിവുകളുടെ വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ.

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ ۚ إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ إِلَّا فِى غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

أَمَّنْ هَٰذَا ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُۥ ۚ بَل لَّجُّوا۟ فِى عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

أَفَمَن يَمْشِى مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ أَهْدَىٰٓ أَمَّن يَمْشِى سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

﴾20﴿ അതല്ലാ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, പരമകാരുണികനായുള്ളവന് പുറമെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടാളമായുള്ളവൻ- ആരാണുള്ളത്?! അവിശ്വാസികൾ വഞ്ചനയിൽ (അകപ്പെട്ടിരിക്കുക) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

﴾22﴿ അതല്ലെങ്കിൽ, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുവൻ- അതായത്, അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] ആഹാരം അവൻ നിറുത്തിവെച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ- ആരാണുള്ളത്?! (ആരുമില്ല.) എങ്കിലും, അവർ ധിക്കാരത്തിലും, വെറുപ്പിലും നിരതരായിരിക്കയാണ്.

﴾22﴿ അപ്പോൾ, മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടക്കുന്നവനാണോ കൂടുതൽ സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവൻ, അതല്ല, നേരെയുള്ള പാതയിലൂടെ ശരിക്ക് നടക്കുന്നവനോ?!

﴾20﴿ أَمَّنْ അതല്ല (അതല്ലെങ്കിൽ- അഥവാ) ആരാണ് هَٰذَا ഇവൻ (ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ) ٱلَّذِى അതായത് യാതൊരുവൻ هُوَ جُندٌ لَّكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പട്ടാളമാണ്, സൈന്യമാണ് يَنصُرُكُم നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന مِّن دُونِ ٱلرَّحْمَٰنِ പരമകാരു

ണികന് പുറമെ (കൂടാതെ) إِنِ ٱلْكَٰفِرُونَ അവിശ്വാസികളല്ല إِلَّا فِى غُرُورٍ വഞ്ചനയില
ല്ലാതെ ﴾21﴿ أَمَّنْ هَٰذَا അതല്ല ഇവനാരാണ് ٱلَّذِى يَرْزُقُكُمْ അതായത് നിങ്ങൾക്ക്
ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്ന إِنْ أَمْسَكَ അവൻ നിറുത്തിയാൽ, പിടിച്ചുവെ
ക്കുന്നപക്ഷം رِزْقَهُۥ അവന്റെ ആഹാരം بَل لَّجُّوا۟ (എങ്കിലും) എന്നാൽ അവർ നിരത
രായിരിക്കുന്നു, ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണ് فِى عُتُوٍّ ധിക്കാര (അതിക്രമ)ത്തിൽ وَنُفُورٍ
വെറുപ്പിലും, അറപ്പിലും ﴾22﴿ أَفَمَن يَمْشِى അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നടക്കുന്നവനോ
مُكِبًّا മറിഞ്ഞു (കമിഴ്ന്നു) വീണുകൊണ്ട് عَلَىٰ وَجْهِهِۦٓ തന്റെ മുഖത്തിൻമേൽ (മുഖം
കുത്തി) أَهْدَىٰٓ കൂടുതൽ സൻമാർഗം (നേർവഴി) പ്രാപിച്ചവൻ أَمَّن يَمْشِى അതല്ല
(അതോ) നടക്കുന്നവനോ سَوِيًّا ശരിക്ക്, നേരെ عَلَىٰ صِرَٰطٍ പാതയിലൂടെ مُّسْتَقِيمٍ
നേർക്കുനേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

സാരം: അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല. ആരിൽനിന്നും ഒരു സഹായവും അവർക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ തക്ക ഏതൊരു സേനയാണ് അവർക്കുള്ളത്! ആരുമില്ല, പക്ഷേ, അവർ വഞ്ചിതരായിരിക്കുകമാത്രമാണ്. അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉപജീവനമാർഗം അവൻ നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ പിന്നെ അവർക്ക് ആഹാരത്തിന് വക നൽകുവാൻ വേറെ ആരുണ്ട്?! ആരുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇതെല്ലാം അവർക്ക് ആലോചിച്ചറിയാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളത്രെ. എന്നിട്ടും അവർ സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചും, വെറുത്തും കൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് അവർക്ക് രക്ഷകിട്ടുക?! നേർക്കുനേരെ ചൊവ്വായ മാർഗത്തിലൂടെ ശരിക്ക് നടന്നുപോകുന്നവരും, വക്രമായ വഴിയിലൂടെ മുഖം കുത്തിമറിഞ്ഞും വീണുംകൊണ്ട് പോകുന്നവരും ഒരിക്കലും സമമാകുകയില്ലല്ലോ. ഇവരിൽ ആരാണ് ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുപോലെയാണ് സത്യവിശ്വാസികളുടെയും, അവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിയും.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِىٓ أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَٰرَ وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

﴾23﴿ (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളെ (സൃഷ്ടിച്ച്) ഉണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും, ഹൃദയങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ചെയ്തവനത്രെ അവൻ [അല്ലാഹു]. നന്നെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

قُلْ هُوَ ٱلَّذِى ذَرَأَكُمْ فِى ٱلْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ പറയുക: 'നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ അവനത്രെ. അവനിലേക്ക് തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا ٱلْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'എപ്പോഴാണ് ഈ (ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുമെന്ന) വാഗ്ദാനം? -നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ (കേൾക്കട്ടെ)!'

قُلْ إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ عِندَ ٱللَّهِ وَإِنَّمَآ أَنَا۠ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ പറയുക: നിശ്ചയമായും (ആ) അറിവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാകുന്നു, ഞാൻ സ്പഷ്ടമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.

﴿23﴾ قُلْ നീ പറയുക هُوَ ٱلَّذِى അവൻ യാതൊരുവൻ أَنشَأَكُمْ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയ (സൃഷ്ടിച്ച), ഉല്പത്തിയാക്കിയ وَجَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുകയും ٱلسَّمْعَ കേൾവി وَٱلْأَبْصَٰرَ കാഴ്ച (കണ്ണുകളും) وَٱلْأَفْـِٔدَةَ ഹൃദയങ്ങളും قَلِيلًا مَّا എത്രയോ (നന്നെ) കുറച്ച് (മാത്രം) تَشْكُرُونَ നിങ്ങൾ നന്ദികാട്ടുന്നു (ചെയ്യുന്നു) ﴿24﴾ قُلْ നീ പറയുക هُوَ ٱلَّذِى യാതൊരുവൻ അവനത്രെ ذَرَأَكُمْ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക് (തന്നെ) تُحْشَرُونَ നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടപ്പെടുന്നു ﴿25﴾ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുന്നു مَتَىٰ എപ്പോഴാണ് هَٰذَا ٱلْوَعْدُ ഈ വാഗ്ദാനം إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَٰدِقِينَ സത്യവാൻമാർ ﴿26﴾ قُلْ നീ പറയുക إِنَّمَا ٱلْعِلْمُ നിശ്ചയമായും അറിവ് عِندَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു وَإِنَّمَآ أَنَا۠ നിശ്ചയമായും ഞാൻ نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം) مُّبِينٌ സ്പഷ്ടമായ

എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ആ ദിവസം എപ്പോഴാണെന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. എനിക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ അതറിയുകയില്ല. എന്റെ ചുമതല നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി താക്കീത് ചെയ്യൽ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ അത് അനുഭവപ്പെടുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയിക്കേണ്ട. അതിന്റെ സമയത്തെക്കുറിച്ചല്ല, അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് താൽപര്യം. ആ ദിവസം ആസന്നഭാവിയിൽ വന്നെത്തുമെന്ന കാര്യം ഉറപ്പായതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഭൂതകാലരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيٓـَٔتْ وُجُوهُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَقِيلَ هَـٰذَا ٱلَّذِى كُنتُم بِهِۦ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

﴿27﴾ എന്നാൽ, അവർ അത് സമീപിച്ചതായി കണ്ടപ്പോൾ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങൾക്ക് മ്ലാനത ബാധിച്ചു! (അവരോട്) പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു: നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ച് വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതത്രെ ഇത്.

﴿27﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ അങ്ങനെ അവരത് കണ്ടപ്പോൾ زُلْفَةً സമീപത്ത്, അടുത്തായി سِيٓـَٔتْ മ്ലാനമാക്കപ്പെട്ടു (വഷളായി- കറുത്ത്- ദുഃഖപ്പെട്ടു) وُجُوهُ ٱلَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങൾ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ച وَقِيلَ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു هَـٰذَا ٱلَّذِى ഇതാ യാതൊന്നും, യാതൊന്ന് ഇതത്രെ كُنتُم بِهِۦ അതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളായിരുന്നു تَدَّعُونَ വാദിക്കും, വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക

ആ സന്ദർഭം അത്രവിദൂരമൊന്നുമല്ല. വന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നുതന്നെ പറയാം, അതവർ കാത്തിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണ് ഭൂതകാലരൂപത്തിലുള്ള ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന. تدعون എന്ന വാക്കിന് 'വാദിക്കുക' എന്നും 'വിളിച്ചാവശ്യപ്പെടുക' എന്നും അർത്ഥം വരാം. അന്ത്യനാളിനെക്കുറിച്ച് തർക്കിച്ചും വാദിച്ചും കഴിയുന്നവരും, എന്താണ് അത് വന്നു കാണാത്തതെന്ന് പരിഹാസപൂർവ്വം ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ അവർ.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِىَ ٱللَّهُ وَمَن مَّعِىَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ ٱلْكَـٰفِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

﴿28﴾ പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, എന്നെയും, എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അവൻ കരുണചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ,

എന്നാൽ ആരാണ് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് അവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുന്നത്? [ഇതൊന്ന് പറയുവിൻ]!

قُلْ هُوَ ٱلرَّحْمَـٰنُ ءَامَنَّا بِهِۦ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ

﴿29﴾ പറയുക: 'അവൻ പരമകാരുണികനത്രെ; അവനിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ മേൽതന്നെ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

مَنْ هُوَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

എന്നാൽ, (അടുത്ത്) നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും: സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിൽ ആരാണുള്ളത് എന്ന്!

《28》 قُلْ നീ പറയുക أَرَءَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) إِنْ أَهْلَكَنِيَ എന്നെ നശിപ്പിച്ചാൽ ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَمَن مَّعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും أَوْ رَحِمَنَا അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഞങ്ങൾക്ക് കരുണ (ദയ) ചെയ്താൽ فَمَن يُجِيرُ എന്നാൽ ആർ രക്ഷിക്കും, കാക്കും ٱلْكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളെ مِنْ عَذَابٍ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് أَلِيمٍ വേദനയേറിയ 《29》 قُلْ هُوَ നീ പറയുക അവൻ ٱلرَّحْمَٰنُ പരമകാരുണികനാണ് ءَامَنَّا بِهِۦ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَعَلَيْهِ അവന്റെ മേൽതന്നെ تَوَكَّلْنَا ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فَسَتَعْلَمُونَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും مَنْ ആർ, ഏതൊരുവനാണ് هُوَ അവൻ فِي ضَلَٰلٍ വഴിപിഴവി(ദുർമാർഗത്തി)ലാണ് مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

ക്വുർആനിൽ പലേടങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇവിടെയും ഇതിനു മുമ്പുള്ള ചില വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പരമകാരുണികൻ (الرحمن) എന്ന നാമം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അവന്റെ കാരുണ്യാധിക്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, പാപികൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശക്ക് അവകാശമില്ലെന്ന് ഓർമപ്പെടുത്തുകയുമാണ് അവ ചെയ്യുന്നത്.

قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍۭ ﴿٣٠﴾

《30》 പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, നിങ്ങളുടെ വെള്ളം വറ്റിയതായിത്തീർന്നാൽ, ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഒഴുകുന്ന (ഉറവ്) വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു തരുക? (പറയുവിൻ)!

《30》 قُلْ أَرَءَيْتُمْ പറയുക; നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ إِنْ أَصْبَحَ ആയിത്തീർന്നാൽ مَآؤُكُمْ നിങ്ങളുടെ വെള്ളം غَوْرًا വറ്റിയത്, വരണ്ടത് فَمَن എന്നാലാരാണ് يَأْتِيكُم നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുക بِمَآءٍ വെള്ളം مَّعِينٍ ഒഴുകിവരുന്ന, ഉറവ്, പൊടിഞ്ഞുവരുന്ന

അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരുമില്ലെന്ന് വ്യക്തം. സാധാരണ പതിവിൽ കവിഞ്ഞു കുറച്ച് ദിവസങ്ങളോളം മഴപെയ്യാൻ താമസിച്ചാലത്തെ കഥ നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഒരുപക്ഷേ, കിണറും കുളവും ആഴംകൂട്ടിയോ, പമ്പ് ഉപയോഗിച്ചോ ചില ദിവസങ്ങൾകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്ന് വിചാരിക്കുക. എന്നാൽ,

ആകാശത്ത്നിന്ന് മഴ പെയ്യുവാൻ ദീർഘിച്ചുപോയാൽ- അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലെ ഈർപ്പവും ഉറവും ഉണങ്ങിപ്പോയാൽ- ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് നന്ദി ചെയ്യുകയും, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

ولله الحمد والمنة

سورة القلم

68. സൂറത്തുൽ ക്വലം

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 2

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

نٓ ۚ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾

《1》'നൂൻ'.പേന തന്നെയാണ, അവർ (എഴുതി) രേഖപ്പെടുത്തുന്നതും തന്നെയാണ (സത്യം)!

مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾

《2》 (നബിയേ) നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നീ ഭ്രാന്തനല്ല.

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾

《3》 നിശ്ചയമായും, നിനക്ക് മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത [നിരന്തരമായ] പ്രതിഫലവും ഉണ്ട്.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾

《4》 നിശ്ചയമായും, നീ മഹത്തായ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ് (ഉള്ളത്).

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾

《5》 എന്നിരിക്കെ, വഴിയെ നീ കണ്ടറിയുന്നതാണ്; അവരും കണ്ടറിയും:

بِأَييِّكُمُ ٱلْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

《6》 നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ഉള്ളത്) എന്ന്!

﴾1﴿ نٓ 'നൂൻ' وَٱلْقَلَمِ പേന തന്നെയാണ وَمَا يَسْطُرُونَ അവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന (എഴുതുന്ന)തും തന്നെയാണ ﴾2﴿ مَآ أَنتَ നീ അല്ല بِنِعْمَةِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് بِمَجْنُونٍ ഭ്രാന്തൻ ﴾3﴿ وَإِنَّ لَكَ നിശ്ചയമായും നിനക്കുണ്ട് താനും لَأَجْرًا പ്രതിഫലം غَيْرَ مَمْنُونٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത, മുറിയാത്ത, ദാക്ഷിണ്യം എടുത്തുപറയപ്പെടാത്ത (ഉദാരമായ) ﴾4﴿ وَإِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَعَلَىٰ خُلُقٍ ഒരു സ്വഭാവഗുണത്തോടുകൂടിയാണ്, സ്വഭാവത്തിൽ തന്നെ عَظِيمٍ മഹത്തായ ﴾5﴿ فَسَتُبْصِرُ എന്നാൽ (അതിനാൽ) വഴിയെ നീ കണ്ടറിയും وَيُبْصِرُونَ അവരും കണ്ടറിയും ﴾6﴿ بِأَييِّكُمُ നിങ്ങളിൽ ആരിലാണ് ٱلْمَفْتُونُ കുഴപ്പം പിടിപെട്ടവൻ (ചിത്തഭ്രമമുള്ളവൻ)

ആരംഭത്തിൽ കാണുന്ന ن (നൂൻ) പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിന് മുമ്പ് പല പ്രാവശ്യം നാം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നത്രെ അതിന്റെ ചുരുക്കം.

നബി തിരുമേനിﷺയെപ്പറ്റി മുശ്രിക്കുകൾ പല ആരോപണങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതാണ് ഭ്രാന്തനെന്നും, ജിന്നിന്റെ ബാധ ഏറ്റവനാണെന്നും മറ്റും. ഈ ആരോപണത്തെ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുമേനി അല്ലാഹുവിനാൽ അനുഗൃഹീതനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതസ്ഥാനമുള്ള ആളാണെന്നും, വളരെ മഹത്തായ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യത്തോടുകൂടിയ ആളാണെന്നും അസിന്നഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 5 ഉം 6 ഉം വചനങ്ങളിൽ കാണുന്ന പ്രവചനം അധികം താമസിയാതെ- ഇസ്‌ലാമിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി- പുലരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതെ, കുഴപ്പം പിടിപെട്ടത് നബിﷺക്കല്ലെന്നും, അവർക്കുതന്നെയാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി.

പേനകൊണ്ടും, പേന ഉപയോഗിച്ചു എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ -അല്ലെങ്കിൽ ലിഖിതങ്ങൾ -കൊണ്ടും സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു മുശ്രിക്കുകളെ ഖണ്ഡിച്ചത്. പേനക്കും എഴുത്തിനും അല്ലാഹു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യത്തെ ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ഒന്നാമതായി അവതരിച്ച ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ علم بالقلم (അവൻ പേനകൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് വസ്തുവെ കൊണ്ടും അവന് സത്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, സത്യത്തിനായി അവൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും, ചിന്തക്ക് വിഷയമാകേണ്ടതുമായിരിക്കും. 'പേന' (القلم) കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഉപകരണം ഏതോ അതാണ്- എന്നും, അവൻ 'എഴു

തുന്നത്' (ما يسطرون) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കർമരേഖകളാണ് എന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, മനുഷ്യർ എഴുതുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേനകളും, അവർ എഴുതുന്ന ലിഖിതങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം എന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തവും യുക്തവുമായിക്കാണുന്നത്. الله اعلم

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സ്വഭാവഗുണം അങ്ങേഅറ്റം ഉൽകൃഷ്ടവും മാതൃകാപരവുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന് അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു സാക്ഷിപത്രമാണ് 4 -ാം വചനം. തിരുമേനിയുടെ എതിരാളികൾ പോലും അവിടുത്തെ സൽസ്വഭാവത്തെ പ്രശംസിക്കുമായിരുന്നു. 'സൽസ്വഭാവങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവാൻവേണ്ടിത്തന്നെയാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്' എന്ന് തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ച ഒരാളോട് ആഇശാഃ (റ) പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവം ക്വുർആനായിരുന്നു.' (അ; ന.) സൽസ്വഭാവമായി ക്വുർആനിൽ എന്തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം തിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു- അഥവാ ക്വുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന സൽസ്വഭാവങ്ങളുടെ പ്രാവർത്തികമാതൃകയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം- എന്ന് താൽപര്യം. ഹദീഥ്ഗ്രന്ഥങ്ങളും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഏറെക്കുറെ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. പക്ഷേ, കാലക്രമേണ മുസ്‌ലിം സമുദായം തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ മാതൃകയാക്കുന്നതിൽനിന്ന് അകന്നകന്ന് പോയിരിക്കയാണ്. അതിന്റെ തിക്തഫലം സമുദായം ആകമാനം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ആഇശഃ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അഹ്‌മദ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്ന അവസരത്തിലല്ലാതെ ഒരു ഭൃത്യനെയാകട്ടെ, സ്ത്രീയെയാകട്ടെ, മറ്റാരെയെങ്കിലുമാകട്ടെ തിരുമേനി അടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. രണ്ട് കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തിരുമേനിയോട് അഭിപ്രായം അന്വേഷിച്ചാൽ രണ്ടിൽ വെച്ച് കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായത് ഏതോ അതല്ലാതെ അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ല- അത് കുറ്റകരമായാലൊഴികെ. കുറ്റകരമാണെങ്കിലോ, മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും അധികം അതിൽനിന്ന് അകന്ന് നിൽക്കുന്നവനുമായിരിക്കും തിരുമേനി. അല്ലാഹു ബഹുമാനിച്ച വല്ല കാര്യവും അപമാനിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവിടെ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി പ്രതികാരം നടത്തുമെന്നല്ലാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ആരോടും അവിടുന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യുകയില്ല.'

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

﴿7﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് അവന്റെ മാർഗം വിട്ടു പിഴച്ചു പോയവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു; സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്.

فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾

﴿8﴾ ആകയാൽ, വ്യാജമാക്കുന്നവരെ നീ അനുസരിക്കരുത്

وَدُّوا۟ لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ﴿٩﴾

﴿9﴾ നീ മയപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായിരുന്നു) എന്ന് അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ അവരും മയപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു.

﴿7﴾ إِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് هُوَ أَعْلَمُ അവൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَن ضَلَّ പിഴച്ച (തെറ്റിയ)വരെപ്പറ്റി عَن سَبِيلِهِ അവന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന്, മാർഗം വിട്ട് وَهُوَ أَعْلَمُ അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാണ് بِٱلْمُهْتَدِينَ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരെപ്പറ്റി ﴿8﴾ فَلَا تُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത് ٱلْمُكَذِّبِينَ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ ﴿9﴾ وَدُّوا അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്, താൽപര്യപ്പെടുകയാണ് لَوْ تُدْهِنُ നീ മയപ്പെടുത്തി (വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു- മിനുക്കുനയം സ്വീകരിച്ചു) എങ്കിൽ എന്ന് فَيُدْهِنُونَ എന്നാൽ അവർ മയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ ഒരു അനുരഞ്ജന നയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നബി തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ പ്രബോധനരീതി അൽപം മയപ്പെടുത്തുന്നപക്ഷം, അവർ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്യുകയും, തിരുമേനിയെയും അനുയായികളെയും അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യാം എന്ന് അവർ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, സത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചക്ക് പഴുതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആ ആഗ്രഹം വകവെച്ചുകൊടുക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉണർത്തുകയാണ്. മതപ്രബോധനത്തെ വ്യാജമാക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ചചെയ്ത് അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തിക്കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ചില നീച സ്വഭാവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുറന്നുകാട്ടുന്നു. അത്തരം സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവരുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും വഴങ്ങരുതെന്ന് വീണ്ടും നബി ﷺയെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു:-

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്നവനും, നിന്ദ്യനുമായ ഒരാളെയും നീ അനുസരിക്കരുത്.

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

﴾11﴿ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവനും, ഏഷണിയുമായി നടക്കുന്നവനും,-

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ നല്ല കാര്യത്തിന് തടസ്സക്കാരനും, അതിക്രമിയും, മഹാപാപിയും,-

عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ അതിനുപുറമെ, ക്രൂരനും, ദുഷ്കീർത്തി നേടിയവനും (അഥവാ ശരിയായ പിതാവില്ലാത്തവനും),-

أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ (അതെ) അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ!

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ أَسَٰطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അവന് നമ്മുടെ 'ആയത്തു'കൾ [വേദലക്ഷ്യങ്ങൾ] ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവൻ പറയും: 'പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണകഥകളാണ് (അവ)' എന്ന്.

سَنَسِمُهُۥ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ വഴിയെ അവന് നാം (ആ) തുമ്പിക്കൈക്ക് (അഥവാ നീണ്ട മൂക്കിന്) അടയാളം വെച്ചേക്കും!

﴾10﴿ وَلَا تُطِعْ നീ അനുസരിക്കയും ചെയ്യരുത് كُلَّ حَلَّافٍ അധികമായി സത്യം ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും (ഒരാളെയും) مَّهِينٍ നിന്ദ്യനായ, നിസ്സാരനായ ﴾11﴿ هَمَّازٍ കുത്തുവാക്ക് പറയുന്നവൻ, കുറ്റവും കുറവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ مَّشَّآءٍ നടക്കുന്നവൻ بِنَمِيمٍ ഏഷണിയുമായി ﴾12﴿ مَّنَّاعٍ തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്ന (മുടക്കം ചെയ്യുന്ന)വൻ لِّلْخَيْرِ നൻമയെ, നല്ല കാര്യത്തിന് مُعْتَدٍ അതിക്രമി, അതിരുകടന്നവൻ أَثِيمٍ മഹാപാപി ﴾13﴿ عُتُلٍّ ക്രൂരൻ, ദുഷ്ടൻ بَعْدَ ذَٰلِكَ

അതിനുശേഷം (പുറമെ) زَنِيمٍ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ (വ്യഭിചാരപുത്രൻ- ജാര സന്താനം- അന്യകുടുംബത്തോട് ഒട്ടിച്ചേർന്നവൻ) ﴾14﴿ أَن كَانَ അവൻ ആയതിനാൽ ذَا مَالٍ ധനമുള്ളവൻ وَبَنِينَ മക്കളും, പുത്രൻമാരും ﴾15﴿ إِذَا تُتْلَىٰ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ عَلَيْهِ അവന് ءَايَٰتُنَا നമ്മുടെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം- ദൃഷ്ടാന്തം)കൾ قَالَ അവൻ പറയും أَسَٰطِيرُ പുരാണങ്ങൾ, പഴങ്കഥകൾ ٱلْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ ﴾16﴿ سَنَسِمُهُۥ (വഴിയെ- അടുത്തു) നാമവന് അടയാളം വെക്കും عَلَى ٱلْخُرْطُومِ തുമ്പിക്കൈക്ക് (മൂക്കിന്)

أن كان ذا مال وبنين (അവൻ സ്വത്തും മക്കളുമുള്ളവനായതിനാൽ) എന്ന വാക്യം ഏതിന് കാരണമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അത് രണ്ട് മൂന്ന് പ്രകാരത്തിലാകുവാൻ സാദ്ധ്യത കാണാം.

(1) പത്താം വചനത്തിലെ لا تطع (നീ അനുസരിക്കരുത്) എന്ന നിരോധ ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാവാം. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ദുർഗുണങ്ങളുള്ളവർ സ്വത്തും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണെന്നുവെച്ച് അവരെ അനുസരിച്ചു പോകരുത് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതാണ് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നത്.

(2) മേൽകണ്ട ദുർഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുവാനുള്ള കാരണമാവാം. അതായത്, ഇത്രയും നികൃഷ്ടമായ സ്വഭാവങ്ങൾ അവരിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം, അവർക്ക് കുറേ സ്വത്തും, മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

(3) 15 -ാം വചനത്തിലെ قال (അവൻ പറയും) എന്ന ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാവാം. ചിലർ അങ്ങിനെയും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് വേദവാക്യങ്ങൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് പഴഞ്ചൻ വർത്തമാനമാണെന്ന് പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ചു തള്ളുവാൻ കാരണം അവർക്ക് ധനവും മക്കളും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ വ്യാജവും പഴഞ്ചനുമാക്കിത്തള്ളുന്ന ദുഷ്ടൻമാരുടെ എട്ടൊമ്പത് സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുകാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം ഒരാളിൽ ഉണ്ടായാൽ തന്നെ അതവനെ അങ്ങേഅറ്റം ദുഷിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണെന്ന് കാണാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാംകൂടി ഒരാളിൽ സമ്മേളിക്കുന്നപക്ഷം, അവൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനുഷ്യരൂപിയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ പൈശാചിക സ്വഭാവിയായിരിക്കും. നന്നായിത്തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷക്ക് പിന്നെ അവകാശമില്ല. മാത്രമല്ല, അവനുമായി സഹവാസബന്ധം പുലർത്തുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്ഥാനത്തും, അസ്ഥാനത്തും സത്യം ചെയ്യുന്ന പതിവ് കളവുപറയുന്നവരുടെ

ലക്ഷണമാകുന്നു. നേരായ കാര്യത്തിൽപോലും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിലല്ലാതെ സത്യം ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അധികമായി സത്യം ചെയ്യാൻ മുതിരുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം തങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യം ശ്രോതാവിനെക്കൊണ്ട് വിശ്വസിപ്പിക്കലായിരിക്കുമല്ലോ. തങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർക്ക് വിശ്വാസമില്ലെന്ന് അവർക്ക് തന്നെ തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. തുടർന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദുർഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു വിശദീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല.

'അതിന്നുപുറമെ കുപ്രസിദ്ധിനേടിയവനും (بعد ذلك زنيم)' എന്നുള്ള അവസാനത്തെ വിശേഷണം മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ ദുർഗുണങ്ങൾക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒന്നത്രെ. ഇബ്നുകഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ زنيم ('സനീം) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം നീചത്വത്തിൽ കുപ്രസിദ്ധി നേടിയവൻ എന്നാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരത്തിൽ ജനിച്ചത് നിമിത്തം സ്വന്തം തറവാടില്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു തറവാട്ടിലെ വ്യക്തിയുമായി പിതൃപുത്രബന്ധം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവൻ- അഥവാ ജാരസന്താനം- എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണ് ആ പദം അധികം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ജാരസന്താനമായി ജനിച്ചത് അവന്റെ കുറ്റമല്ലെങ്കിലും, ചീത്തയായ ബീജത്തിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽനിന്ന് മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും. ഒരു പക്ഷേ , പ്രകടമായില്ലെങ്കിലും അവനുള്ള കാലത്തോളം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത ഒരു ദുഷ്കീർത്തിയാണല്ലോ അത്. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ, ഇത് വലീദുബ്നു മുഗീറഃയെയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയെയോ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരക്കാരെ വിശ്വസിക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉപദേശിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അവ പഴഞ്ചനാണെന്നും കെട്ടുകഥകളാണെന്നും പറഞ്ഞു ധിക്കരിക്കുവാനും, പരിഹസിക്കുവാനും ധാർഷ്ട്യം കാണിക്കുന്ന ഇത്തരക്കാരെ അടുത്തഭാവിയിൽ അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും, എല്ലാവർക്കും പരസ്യമായി കാണത്തക്കവിധം സ്ഥിരമായ ഒരു അടയാളം അവരുടെ മുഖത്ത്- മൂക്കത്ത്- അടയാളപ്പെടുത്തി അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവസാനമായി (16 -ാം വചനത്തിൽ) താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. 'ആ നീണ്ടമൂക്ക്' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരിഹാസപൂർവ്വം പ്രയോഗിച്ചതത്രെ 'തുമ്പിക്കൈ (الخرطوم)' എന്ന വാക്ക്.

إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ ٱلْجَنَّةِ

《17》 നാം, (ആ) തോട്ടക്കാരെ പരീക്ഷണം നടത്തിയതുപോലെ, ഇവരെ (യും) നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ്:

إِذۡ أَقۡسَمُواْ لَيَصۡرِمُنَّهَا مُصۡبِحِينَ ﴿١٧﴾

അതായത്, പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ തങ്ങൾ നിശ്ചയമായും അത് [തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ] മുറിച്ചെടുക്കുന്നതാണെന്ന് അവർ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.

وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

﴾17﴿ إِنَّا بَلَوۡنَـٰهُمۡ നിശ്ചയമായും നാം അവരെ പരീക്ഷണം ചെയ്തിരിക്കയാണ് كَمَا بَلَوۡنَآ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തതുപോലെ أَصۡحَـٰبَ ٱلۡجَنَّةِ തോട്ടക്കാരെ إِذۡ أَقۡسَمُواْ അവർ സത്യം ചെയ്ത സന്ദർഭം لَيَصۡرِمُنَّهَا നിശ്ചയമായും അവർ അത് മുറിച്ചെടുക്കും (ഫലം പറിക്കും) എന്ന് مُصۡبِحِينَ അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ ﴾18﴿ وَلَا يَسۡتَثۡنُونَ അവർ ഒഴിവാക്കി പറഞ്ഞതുമില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിൽ ഉദാഹരിച്ചു പറഞ്ഞ തോട്ടക്കാർ ഏതാണെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. യമനിലുള്ള ഒരു തോട്ടക്കാരെപ്പറ്റിയാണെന്നും, അറബികൾക്ക് അവരെക്കുറിച്ച് കേട്ടറിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. സംഭവത്തിന്റെ സാമാന്യരൂപം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സദ്വൃത്തനും, ഉദാരശീലനുമായിരുന്ന ഒരാളുടെതായിരുന്നു തോട്ടം, തോട്ടത്തിലെ ഫലങ്ങൾ പറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് ഒരംശം അദ്ദേഹം സാധുക്കൾക്ക് ദാനം കൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഫലം പറിച്ചെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അതിനുവേണ്ടി പാവങ്ങളും ദരിദ്രൻമാരും ഒരുമിച്ചുകൂടുമായിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കൾ രംഗത്തുവന്നു. പിതാവിന്റെ നില തുടരുവാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാത്രി വെളുപ്പാൻ കാലത്ത് ആരും അറിയാത്ത ഫലം പറിച്ചെടുക്കുവാൻ അവർ ഗൂഢമായി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അങ്ങനെ അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നുനോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം അതാ ഒരത്യാഹിതം ബാധിച്ചു നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു; അവർ തീരാദുഃഖത്തിലും സങ്കടത്തിലുമായിത്തീർന്നു. ഇതാണ് ചുരുക്കം. സംഭവത്തിന്റെ രൂപവും, അതിലടങ്ങിയ പാഠവും ക്വുർആന്റെ വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന്തന്നെ സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നിരിക്കെ, തോട്ടം എവിടെയായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ല.

ولا يستثنون (അവർ ഒഴിവാക്കിപ്പറഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല) എന്ന വാക്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

(1) അതികാലത്ത് ആരും അറിയാതെ ഫലം പറിച്ചെടുക്കണമെന്ന് അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ (إن شاء الله)' എന്നോ മറ്റോ

അവർ പറയുകയുണ്ടായില്ല. തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തങ്ങൾക്ക് തന്നെ കഴിയുമെന്ന് അവർ ധരിച്ചുകളഞ്ഞു. അഥവാ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം അവർക്ക് ഉണ്ടായില്ല എന്ന് സാരം. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധികപക്ഷവും ഈ വ്യാഖ്യാനമാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(2) സാധുജനങ്ങൾക്ക് അൽപഭാഗമെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിക്കൊടുത്ത് ബാക്കി തങ്ങൾക്ക് എടുക്കാമെന്ന് നിശ്ചയിക്കാതെ മുഴുവൻ ഫലങ്ങളും തങ്ങൾതന്നെ എടുക്കുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ തീരുമാനം.

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

《19》 എന്നിട്ട്, അവർ ഉറങ്ങുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (ശിക്ഷാ) ബാധ അതിന്റെ [തോട്ടത്തിന്റെ] മേൽ ബാധിച്ചു.

فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

《20》 അങ്ങനെ, പ്രഭാതവേളയിൽ അത് മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതു പോലെ ആയിത്തീർന്നു.

《19》 فَطَافَ എന്നിട്ട് ചുറ്റി, വലയം ചെയ്തു, സഞ്ചരിച്ചു (ബാധിച്ചു) عَلَيْهَا അതിൻമേൽ, അതിന് طَآئِفٌ ഒരു ബാധ (ശിക്ഷാവലയം) مِّن رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ نَآئِمُونَ ഉറങ്ങുന്നവർ 《20》 فَأَصْبَحَتْ അങ്ങനെ അത് പ്രഭാതത്തിലായി كَٱلصَّرِيمِ മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ഇരുളിയ രാത്രിപോലെ

രാത്രി അവരെല്ലാം ഉറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച ആപത്ത് തോട്ടത്തിന് ബാധിച്ചു. അത് വമ്പിച്ച ചുഴലിക്കാറ്റായിരുന്നുവെന്നും, ഇടിത്തീയോ മറ്റോ ആയിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായിരുന്നാലും തോട്ടം മുഴുക്കെ നശിച്ചുപോയി. كالصريم എന്ന വാക്കിന് 'മുറിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നും, ഇരുട്ടിയ രാത്രിപോലെ എന്നും അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഫലങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്ന് ഒന്നാമത്തേതിനും, തോട്ടം കത്തിക്കരിഞ്ഞ് കരിവർണമായി എന്ന് രണ്ടാമത്തേതിനും സാരമായിരിക്കുന്നതാണ്.

فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾	﴾21﴿ എന്നാൽ, പ്രഭാതവേളയിൽ അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു:-
أَنِ ٱغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾	﴾22﴿'നിങ്ങൾ (ഫലങ്ങൾ) മുറിച്ചെടുക്കു (വാൻ ഉദ്ദേശിക്കു)ന്നവരാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ കൃഷിസ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ' എന്ന്
فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَـٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾	﴾23﴿അങ്ങനെ, അവർ പതുക്കെപ്പറഞ്ഞും കൊണ്ടുപോയി:-
أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾	﴾24﴿ 'നിശ്ചയമായും അതിൽ [തോട്ടത്തിൽ] ഒരു സാധുവും ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കരുത്' എന്ന്.
وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَـٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾	﴾25﴿ (സാധുക്കളെ) മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ കാലത്ത് വരുകയും ചെയ്തു.
فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾	﴾26﴿ അങ്ങനെ, അത് [തോട്ടം] കണ്ടപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നാം, പിഴച്ചവരാകുന്നു!-
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾	﴾27﴿ '(അത്രയുമല്ല) പക്ഷേ, നാം വിലക്കപ്പെട്ടവരാണ് [സർവ്വം നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ്]!'

﴾21﴿ فَتَنَادَوْا۟ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അവർ അന്യോന്യം വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു) مُصْبِحِينَ പ്രഭാതവേളയിലായും കൊണ്ട് ﴾22﴿ أَنِ ٱغْدُوا۟ നിങ്ങൾ കാലത്ത് വരുവിൻ എന്ന് عَلَىٰ حَرْثِكُمْ നിങ്ങളുടെ വിളക്കൽ (കൃഷിസ്ഥലത്ത്) إِن كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صَـٰرِمِينَ മുറിച്ചെടുക്കുന്നവർ ﴾23﴿ فَٱنطَلَقُوا۟ അങ്ങനെ അവർ പോയി وَهُمْ അവർ يَتَخَـٰفَتُونَ ഒളിച്ചു (പതുക്കെ) പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ﴾24﴿ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا നിശ്ചയമായും അതിൽ കടക്കരുതെന്ന് ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് عَلَيْكُم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ مِّسْكِينٌ ഒരു സാധുവും, പാവപ്പെട്ടവൻ ﴾25﴿ وَغَدَوْا۟ അവർ (കാലത്ത്) പോകു

കയും ചെയ്തു عَلَىٰ حَرْدٍ മുടക്കം ചെയ്യാൻ, ഉത്സാഹത്തോടെ, കോപത്തോടെ, ഊക്കോടെ قَـٰدِرِينَ കഴിവുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് ﴾26﴿ فَلَمَّا رَأَوْهَا എന്നിട്ട് അവരത് കണ്ടപ്പോൾ قَالُوٓا۟ അവർ പറഞ്ഞു إِنَّا لَضَآلُّونَ നിശ്ചയമായും നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്, തെറ്റിപ്പോയവരാണ് ﴾27﴿ بَلْ نَحْنُ പക്ഷേ (അത്രയുമില്ല) നാം مَحْرُومُونَ വിലക്ക (മുടക്ക- തടയ- നഷ്ട)പ്പെട്ടവരാണ്, നിർഭാഗ്യരാണ്

പ്രഭാതമായപ്പോഴേക്കും പരസ്പരം വിളിച്ചും ക്ഷണിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ പതുക്കെപ്പുറപ്പെട്ടു. ഇക്കുറി സാധുക്കൾക്ക് തോട്ടത്തിൽവന്ന് ധർമം വാങ്ങുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന വിചാരത്തോടെ അവർ ഉത്സാഹപൂർവം തോട്ടത്തിൽ വന്നെത്തി. നോക്കുമ്പോൾ തോട്ടം ആകെ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു! നമുക്ക് പിഴവു പറ്റിയിരിക്കുന്നു. സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ ആദ്യം അവർക്കുതോന്നി. ഏറെത്താമസിയാതെ കാര്യം മനസ്സിലായി. അയ്യോ! നമുക്ക് സർവം നഷ്ടപ്പെട്ടുവല്ലോ! നാം ഭാഗ്യംകെട്ടവരായല്ലോ! നമ്മുടെ ദുർവിചാരം നമ്മെ അപകടത്തിലാക്കിയല്ലോ! എന്നിങ്ങനെ വിലപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

25 -ാം വചനത്തിന് സാധുക്കളെ മുടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരായുംകൊണ്ട് -അഥവാ കഴിയുമെന്ന ഭാവത്തിൽ- അവർ പോയി എന്നും, ഉദ്ദേശ്യം നിവൃത്തിപ്പാൻ വേണ്ടുന്ന കഴിവോടുകൂടി വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പോയി എന്നും മറ്റും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം സാരത്തിൽ പരസ്പരം യോജിക്കുന്നതുതന്നെ. തോട്ടത്തിന്റെ സ്ഥിതി കണ്ടപ്പോൾ അവർ إنا لضالون (നാം വഴിപിഴച്ചവരാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യംനമുക്ക് വഴിപിഴച്ചു സ്ഥലം മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സാധുക്കളെ തടയുവാൻ നാമെടുത്ത നടപടി തെറ്റായിപ്പോയി- അഥവാ അതിന്റെ അനന്തരഫലമാണിത് -എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. والله اعلم

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അവരിൽ കൂടുതൽ മദ്ധ്യമനായ [ഉത്തമനായ] ആൾ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ലേ, നിങ്ങൾ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്ന്?!

قَالُوا۟ سُبْحَـٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَـٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന് സ്തോത്രകീർത്തനം [അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞങ്ങളിതാ വാഴ്ത്തുന്നു]! നിശ്ചയമായും നാം അക്രമികളായി ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു!'

《28》 قَالَ പറഞ്ഞു أَوْسَطُهُمْ അവരിൽ മദ്ധ്യമൻ (ഉത്തമൻ, മിതമായ
വൻ) أَلَمْ أَقُل ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ لَّكُمْ നിങ്ങളോട് لَوْلَا تُسَبِّحُونَ നിങ്ങൾ തസ്ബീഹ്
ചെയ്യാത്തതെന്ത്, (ചെയ്തുകൂടേ) 《29》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سُبْحَانَ സ്തുതി
കീർത്തനം വാഴ്ത്തുന്നു, പരിശുദ്ധമാക്കുന്നു رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിന്, റബ്ബിനെ إِنَّا كُنَّا
നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുന്നു ظَالِمِينَ അക്രമികൾ

അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ മിതത്വവും മര്യാദയും ഉള്ള ഒരാൾ, താൻ നേരത്തെ ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഉപദേശം അവർ ചെവിക്കൊള്ളാതിരുന്നതു കൊണ്ട് നേരിട്ട ഭവിഷ്യത്താണ് ഇതെന്ന് അവരെ ഓർമപ്പെടുത്തുകയാണ്. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്ന അനുഗ്രഹത്തിന് നിങ്ങൾ കൂറും നന്ദിയും കാണിക്കേണ്ടതാണ്, അവന്റെ മഹത്വം പ്രകീർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതാണ്, അതിന് പകരം നിങ്ങൾ കൈകൊള്ളുവാൻ പോകുന്ന ഈ നിലപാട് നന്നല്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്തത് അക്രമം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ഇപ്പോൾ ബോധ്യം വന്നു.

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ ﴿٣٠﴾

《30》 അങ്ങനെ, പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തികൊണ്ട് അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴿٣١﴾

《31》 അവർ പറഞ്ഞു: 'നമ്മുടെ കഷ്ടമേ! നിശ്ചയമായും നാം അതിരുകവിഞ്ഞവരായിരിക്കുന്നു!

عَسَىٰ رَبُّنَا أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾

《32》'നമ്മുടെ റബ്ബ് നമുക്ക് ഇതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായത് പകരം നൽകിയേക്കാവുന്നതാണ്, നിശ്ചയമായും നാം നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് ആഗ്രഹം [അപേക്ഷ] സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

《33》 അപ്രകാരമാണ് ശിക്ഷ! പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ വമ്പിച്ചതുംതന്നെ. അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ!

﴾30﴿ فَأَقْبَلَ അങ്ങനെ മുന്നിട്ടു, നേരിട്ടു (തിരിഞ്ഞു) بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ عَلَىٰ بَعْضٍ ചിലരുടെമേൽ (നേരെ) يَتَلَٰوَمُونَ അന്യോന്യം കുറ്റപ്പെടുത്തി (ആക്ഷേപിച്ചു)ക്കൊണ്ട് ﴾31﴿ قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു يَٰوَيْلَنَآ നമ്മുടെ നാശമേ, കഷ്ടമേ إِنَّا كُنَّا നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുന്നു طَٰغِينَ അതിരുകവിഞ്ഞവർ, ധിക്കാരികൾ ﴾32﴿ عَسَىٰ ആയേക്കാം رَبُّنَآ നമ്മുടെ റബ്ബ് أَن يُبْدِلَنَا നമുക്ക് പകരം തരുക خَيْرًا مِّنْهَآ അതിനെക്കാൾ നല്ലത്, ഉത്തമമായത് إِنَّآ നിശ്ചയമായും നാം إِلَىٰ رَبِّنَا നമ്മുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് رَٰغِبُونَ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (അപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ്) ﴾33﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് ٱلْعَذَابُ ശിക്ഷ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ പരലോകശിക്ഷയാകട്ടെ أَكْبَرُ ഏറ്റവും വലുത്, വമ്പിച്ചത് (തന്നെ) لَوْ كَانُوا۟ അവരായിരുന്നുവെങ്കിൽ يَعْلَمُونَ അറിയും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ട ദൈവിക ശിക്ഷയാണിത്. ധിക്കാരികൾക്ക് ഇഹത്തിൽവെച്ച് ലഭിച്ചേക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ എത്രയോ വമ്പിച്ചതായിരിക്കും പരലോകത്ത് വെച്ച് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷ. ജനങ്ങൾ പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! എന്നാൽ അവർ ഒരിക്കലും ദുഷ്ചെയ്തികൾക്ക് വശംവദരാകുമായിരുന്നില്ല. എന്ന് സാരം.

തോട്ടക്കാരുടെ സംഭവം വിവരിച്ചശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പിഴച്ച ധാരണക്ക് അല്ലാഹു അടുത്തവചനങ്ങളിൽ മറുപടി പറയുന്നു. ഞങ്ങളാണല്ലോ തോട്ടങ്ങൾ മുതലായ ധനസമ്പത്തുകൾ ധാരാളമുള്ളവർ; മുസ്‌ലിംകൾ ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉത്തമൻമാരാണെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ കൂടുതൽ സുഖവും സമ്പത്തും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്?! മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അവിടെവെച്ചും ഇതുപോലെ ഇവരെക്കാൾ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ചില ആളുകൾ, തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നന്മയുടെ ലക്ഷണമായി കരുതാറും സമർത്ഥിക്കാറും ഉണ്ട്. ഇവരും താഴെ കാണുന്ന വചനങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം- 2

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ നിശ്ചയമായും ഭയഭക്തൻമാർക്ക് തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും.

أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٣٥﴾

﴾35﴿ എന്നാൽ, 'മുസ്‌ലിം' കളെ നാം കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ആക്കുകയോ?!

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എപ്രകാരമാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

أَمْ لَكُمْ كِتَٰبٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അഥവാ, നിങ്ങൾക്ക് വല്ല ഗ്രന്ഥവും ഉണ്ടോ, നിങ്ങളതിൽ (വായിച്ചു) പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ്?-

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ നിങ്ങൾ (യഥേഷ്ടം) തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും അതിൽ [ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ] നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

﴾34﴿ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു (ഭയഭക്തൻമാർക്കു)ണ്ട് عِندَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ തോപ്പുകൾ, സ്വർഗങ്ങൾ ﴾35﴿ أَفَنَجْعَلُ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നാം ആക്കുകയോ ٱلْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകളെ كَٱلْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെപ്പോലെ ﴾36﴿ مَا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കെന്താണ്, എന്തുപറ്റി كَيْفَ എപ്രകാരമാണ് تَحْكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നു ﴾37﴿ أَمْ لَكُمْ അഥവാ (അതല്ലാ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ كِتَٰبٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം, വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും فِيهِ അതിൽ تَدْرُسُونَ നിങ്ങൾ പഠിച്ചു (വായിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ﴾38﴿ إِنَّ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ട് (എന്ന്) فِيهِ അതിൽ, (അതുപ്രകാരം) لَمَا تَخَيَّرُونَ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന (ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന)ത്

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഈ നിലതന്നെ തുടർന്നാലും നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുമായ പ്രതിഫലംതന്നെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുക എന്ന് വിധി കൽപിക്കുന്ന വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അത് വായിച്ചുകൊണ്ടാണോ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം വാദിക്കുന്നതും? എന്ന് സാരം.

أَمۡ لَكُمۡ أَيۡمَـٰنٌ عَلَيۡنَا بَـٰلِغَةٌ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَـٰمَةِ ۙ إِنَّ لَكُمۡ لَمَا تَحۡكُمُونَ ﴿٣٩﴾

《39》 അഥവാ, കിയാമത്തു നാൾ വരേക്കും എത്തു(മാറ് ബലത്തിലിരിക്കു)ന്ന വല്ല സത്യപ്രതിജ്ഞകളും നമ്മുടെമേൽ (ഉത്തരവാദപ്പെട്ടതായി) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? നിങ്ങൾ വിധികൽപിക്കുന്നത് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്!

سَلۡهُمۡ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾

《40》 (നബിയേ) അവരോട് ചോദിക്കൂ: അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് അത് സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റു പറയുന്നവൻ?!

أَمۡ لَهُمۡ شُرَكَآءُ فَلۡيَأۡتُواْ بِشُرَكَآئِهِمۡ إِن كَانُواْ صَـٰدِقِينَ ﴿٤١﴾

《41》 അഥവാ, അവർക്ക് വല്ല പങ്കുകാരും ആരാധ്യനും ഉണ്ടോ? എന്നാലവർ, തങ്ങളുടെ പങ്കുകാരെ കൊണ്ടുവരട്ടെ, അവർ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

《39》 أَمۡ لَكُمۡ അതല്ലാ (അഥവാ- അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ أَيۡمَـٰنٌ വല്ല സത്യങ്ങളും, പ്രതിജ്ഞകൾ عَلَيۡنَا നമ്മുടെമേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട (ബാധ്യസ്ഥരായ) بَـٰلِغَةٌ എത്തുന്നതായ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَـٰمَةِ കിയാമത്തുനാൾ വരെ إِنَّ لَكُمۡ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് لَمَا تَحۡكُمُونَ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നത് (തന്നെ) 《40》 سَلۡهُمۡ അവരോട് ചോദിക്കുക أَيُّهُم അവരിൽ ഏതൊരുവനാണ് بِذَٰلِكَ അതിനെപ്പറ്റി زَعِيمٌ ഏറ്റ് പറയുന്നവൻ, ഉത്തരവാദം വഹിക്കുന്നവൻ 《41》 أَمۡ لَهُمۡ അതല്ലാ (അഥവാ) അവർക്കുണ്ടോ شُرَكَآءُ വല്ല പങ്കുകാരും فَلۡيَأۡتُواْ എന്നാലവർ വരട്ടെ بِشُرَكَآئِهِمۡ അവരുടെ പങ്കുകാരെകൊണ്ട്, പങ്കുകാരുമായി إِن كَانُواْ അവരാണെങ്കിൽ صَـٰدِقِينَ സത്യവാൻമാർ

കാര്യങ്ങളുടെ അന്തിമതീരുമാനത്തിന്റെ ദിവസം കിയാമത്ത് നാളാണല്ലോ. അവരുടെ ഹിതവും ഇഛയും അനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുക എന്നുള്ളതിന് അതുവരേക്കും ബലത്തിലിരിക്കുന്ന വല്ല ഉറപ്പും അല്ലാഹു അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതായി വല്ലവരും വാദിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ അതൊന്ന് തെളിയിക്കട്ടെ അതല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കത്തക്ക അധികാരാവകാശങ്ങളോടുകൂടിയ വല്ല പങ്കുകാരും-

അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി അവർ ഗണിച്ചുവരുന്ന വല്ല ആരാധ്യവസ്തുക്കളും- അവർക്കുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും ഒന്ന് കാണട്ടെ! എന്ന് താൽപര്യം.

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ കണങ്കാൽ വെളിവാക്കപ്പെടുന്ന [കാര്യം ഗൗരവത്തിലെത്തുന്ന] ദിവസം (ഓർക്കുക)! 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

خَٰشِعَةً أَبْصَٰرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا۟ يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَٰلِمُونَ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ (താഴ്ത്തി) വിനയപ്പെട്ടവരായ നിലയിൽ നിന്ദ്യത അവരെ ആവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. അവർ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ 'സുജൂദ്' ചെയ്യാൻ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. [അന്ന് അവരത് ചെയ്തിരുന്നില്ല.]

﴾42﴿ يَوْمَ يُكْشَفُ തുറക്ക (വെളിവാക്ക- നഗ്നമാക്ക)പ്പെടുന്ന ദിവസം عَن سَاقٍ കണങ്കാലിൽനിന്ന് وَيُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദിലേക്ക് (സുജൂദ് ചെയ്യാൻ) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ അപ്പോൾ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല ﴾43﴿ خَٰشِعَةً താഴ്മകാണിച്ചു (ഭക്തികാട്ടി)കൊണ്ട് أَبْصَٰرُهُمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ تَرْهَقُهُمْ അവരെ മൂടും, ആവരണം ചെയ്യും, ബാധിക്കും ذِلَّةٌ നിന്ദ്യത, ഹീനത, അപമാനം وَقَدْ كَانُوا۟ അവർ ആയിരുന്നിട്ടുണ്ട് يُدْعَوْنَ അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെടുക إِلَى ٱلسُّجُودِ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ وَهُمْ അവർ ആയിരിക്കെ سَٰلِمُونَ സുരക്ഷിതർ, രക്ഷപ്പെട്ടവർ

'മുഴങ്കാലിൽനിന്ന് വസ്ത്രംപൊക്കി നഗ്നമാക്കപ്പെടുക' എന്നത്രെ يكشف عن ساق എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കാര്യം വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലെത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു: വലിയ ആപത്ത് നേരിടുമ്പോൾ വസ്ത്രം പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഓടിപ്പോകുക പതിവാണല്ലോ; ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ അലങ്കാരപ്രയോഗം ജന്മമെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ അതിഗൗരവഘട്ടമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്കെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ അങ്ങേഅറ്റം നിന്ദ്യരും ഹീനരുമായിക്കൊണ്ട് ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി കീഴ്പ്പോട്ട്

നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (സൂ: ശൂറാ 45-ാം വചനം നോക്കുക.) ഈ അവസരത്തിൽ അവരോട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സുജൂദ് (സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരം) ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, അവർക്ക് അതിന് സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അപ്പോൾ അവർ അതിന് വിസമ്മതിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ അവർ അതിന് പരിപൂർണമായും തയ്യാറാണ്. പക്ഷേ, അവർക്കതിന് സാധ്യമാകുകയില്ല. അവരോട് ഈ അവസരത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, വളരെ വഷളാക്കലും നിന്ദിക്കലുമാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

'കാര്യം ഗൗരവത്തിങ്കലെത്തുന്ന അവസരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളായ ഓരോ പുരുഷനും സ്ത്രീയും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കും പ്രശസ്തിക്കുംവേണ്ടി സുജൂദ് ചെയ്തുവന്നിരുന്നവർ ബാക്കിയാകും. ഈ അവസരത്തിൽ അവരും സുജൂദ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ അവരുടെ മുതുക് (വളയാതെ) ഒരേ നട്ടെല്ലായിത്തീരുന്നതാണ്.' എന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു നബി വചനത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ പലതും വിവരിച്ചശേഷം അല്ലാഹു നബിﷺയോട് പറയുന്നു:-

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ ആകയാൽ, എന്നെയും, ഈ വർത്തമാനത്തെ [ക്വുർആനെ] വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും വിട്ടേക്കുക. നാം അവരെ അറിയാത്തവിധത്തിലൂടെ പടിപടിയായി ക്കൊണ്ടുവന്ന് (ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ ഞാൻ അവർക്ക് അയച്ചിട്ടുകൊടുക്കുന്നതുമാണ്. നിശ്ചയമായും, എന്റെ തന്ത്രം ബലവത്തായതത്രെ,

---

﴾44﴿ فَذَرْنِي ആകയാൽ എന്നെ വിട്ടേക്കുക وَمَن يُكَذِّبُ വ്യാജമാക്കുന്നവരെയും بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ഈ വർത്തമാനത്തെ, വിഷയത്തെ سَنَسْتَدْرِجُهُم നാം അവരെ (വഴിയെ) പടിപടിയായി (ക്രമേണ) കൊണ്ടുവരും مِّنْ حَيْثُ വിധത്തിൽ لَا يَعْلَمُونَ അവർ അറിയാത്ത ﴾45﴿ وَأُمْلِي لَهُمْ അവർക്ക് നാം അയച്ചിട്ടു (നീട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) إِنَّ كَيْدِي നിശ്ചയമായും എന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം مَتِينٌ ബലവത്താണ്, ശക്തമാണ്

ആ സത്യനിഷേധികളെയെല്ലാം അല്ലാഹു ക്രമേണ ഒതുക്കുകയും, ശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യും. തല്‍ക്കാലം അവരെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിട്ടിരിക്കുന്നത് ഒരു തന്ത്രം മാത്രമാണ്. ആ തന്ത്രത്തില്‍ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുവാന്‍ അവര്‍ക്ക് യാതൊരു ഗത്യന്തരവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരെ പ്പറ്റി പരിഭ്രമമോ മനോവേദനയോ ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം. നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിക്ക് അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടു കൊടുക്കും. അങ്ങനെ അവന്‍ അവനെ പിടികൂടുമ്പോള്‍ അവനില്‍നിന്ന് കുതറി രക്ഷപ്പെടുവാന്‍ അവന് കഴിയുകയില്ല.' (ബു; മു.)

أَمْ تَسْـَٔلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ അതല്ല, (ഒരുപക്ഷേ) നീ അവരോട് വല്ല പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ട് അവര്‍ കടബാധ്യത നിമിത്തം ഭാരപ്പെട്ടവരാകുന്നുവോ?!

أَمْ عِندَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അതല്ല, അദൃശ്യജ്ഞാനം അവരുടെ പക്കല്‍ ഉണ്ടായിട്ട് അവര്‍ എഴുതുകയാണോ?!

﴾46﴿ أَمْ അതല്ല, പക്ഷേ, അഥവാ تَسْـَٔلُهُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നു (വോ) أَجْرًا വല്ല പ്രതിഫലവും فَهُم എന്നിട്ട് അവര്‍ مِّن مَّغْرَمٍ കടബാദ്ധ്യതയാല്‍ مُّثْقَلُونَ ഭാരപ്പെട്ടവരാണ് ﴾47﴿ أَمْ അതല്ല عِندَهُمُ അവരുടെ പക്കലുണ്ട് (ണ്ടോ) ٱلْغَيْبُ അദൃശ്യജ്ഞാനം فَهُمْ എന്നിട്ടവര്‍ يَكْتُبُونَ എഴുതുന്നു (വോ)

ഇതും, ഇതുപോലെയുള്ളതുമായ പല ചോദ്യങ്ങളും സൂറത്തു ത്ത്വൂറില്‍ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവയും അവയുടെ വിവരണവും ഓര്‍ക്കുക. നബി ﷺ അവരോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ പക്കല്‍ അദൃശ്യജ്ഞാനമൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ.

فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അതുകൊണ്ട് (നബിയേ) നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ആ) മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ ആയിരിക്കരുത്; അതായത്, അദ്ദേഹം വ്യസനം (അഥവാ കോപം) നിറഞ്ഞവനായ നിലയില്‍ വിളി(ച്ചു പ്രാര്‍ത്ഥി)ച്ച സന്ദര്‍ഭം.

لَّوْلَآ أَن تَدَٰرَكَهُۥ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ لَنُبِذَ بِٱلْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾

﴿49﴾ തന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം (ആ) പാഴ്ഭൂമിയിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവനായുംകൊണ്ട് പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു!

فَٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَجَعَلَهُۥ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٥٠﴾

﴿50﴾ എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ (നല്ലവനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തു; എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സദ്വൃത്തൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

﴿48﴾ فَٱصْبِرْ ആകയാൽ നീ ക്ഷമിക്കുക لِحُكْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വിധിക്ക് وَلَا تَكُن നീ ആകുകയും അരുത് كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ മത്സ്യത്തിന്റെ ആളെപ്പോലെ إِذْ نَادَىٰ അദ്ദേഹം വിളിച്ചപ്പോൾ وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَكْظُومٌ (കോപം- വ്യസനം) നിറഞ്ഞവൻ ﴿49﴾ لَّوْلَآ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ أَن تَدَٰرَكَهُۥ അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടെടുക്കുക نِعْمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹം مِّن رَّبِّهِۦ തന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് لَنُبِذَ അദ്ദേഹം ഇടപ്പെടുമായിരുന്നു (പുറംതള്ളപ്പെടുമായിരുന്നു) بِٱلْعَرَآءِ പാഴ്ഭൂമിയിൽ, ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് وَهُوَ അദ്ദേഹം ആയിക്കൊണ്ട് مَذْمُومٌ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടവൻ ﴿50﴾ فَٱجْتَبَٰهُ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (നന്നാക്കി എടുത്തു) رَبُّهُۥ തന്റെ റബ്ബ് فَجَعَلَهُۥ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ആക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ സദ്വൃത്തരിൽ, സജ്ജനങ്ങളിൽ

അക്രമികളായ ശത്രുക്കളെ അല്ലാഹു തൽക്കാലം അയച്ചിട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ പേരിൽ വഴിയെ ശക്തിമത്തായ നടപടി അവൻ എടുക്കുന്നതാണ്; അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കണം എന്ന് നബിﷺയോട് ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഈ വിഷയത്തിൽ യൂനുസ് നബി (അ) ചെയ്തതുപോലെ ചെയ്യരുതെന്നുകൂടി തിരുമേനിയെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവിശ്വാസത്തിലും അനുസരണക്കേടിലും ശഠിച്ചുനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനവും കോപവും സഹിക്കവയ്യാതെ അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടുപോകുകയും, കപ്പൽയാത്രയിൽവെച്ച് ഒരു വമ്പിച്ച മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുകയും ഉണ്ടായി. മത്സ്യത്തിന്റെ വയറ്റിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം, മത്സ്യം അദ്ദേഹത്തെ സമുദ്രതീരത്തുള്ള ഒരൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് പുറംതള്ളി. അദ്ദേഹം അങ്ങേഅറ്റം അവശനായിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടുമാറുള്ള

സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. വീണ്ടും ജനങ്ങളിൽ ചെന്നു ദിവ്യദൗത്യപ്രബോധനം തുടരുവാൻ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ, ജനങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽ അക്ഷമയും നിരാശയും ഉണ്ടാകരുതെന്ന് നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. യൂനുസ് (അ)ന്റെ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: അൻബിയാഉ് 87 - 88 ൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല.

وَإِن يَكَادُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَـٰرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا۟ ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُۥ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَـٰلَمِينَ ﴿٥٢﴾

﴾51﴿ അവിശ്വസിച്ചവർ, ഉൽബോധനം [ക്വുർആൻ] കേൾക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ (പതിപ്പിച്ചു)കൊണ്ട് നിന്നെ അവർ വഴുക്കി വീഴുമാറാക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു ഭ്രാന്തൻതന്നെ' എന്ന്.

﴾52﴿ ഇതാകട്ടെ, ലോകർ ക്ക് (പൊതുവായു)ള്ള ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതാനും.

﴾51﴿ وَإِن يَكَادُ നിശ്ചയമായും ആകാറാകുന്നു ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ അവിശ്വസിച്ചവർ لَيُزْلِقُونَكَ നിന്നെ വഴുക്കിവീഴ്ത്തുക (തന്നെ) بِأَبْصَـٰرِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് لَمَّا سَمِعُوا۟ അവർ കേൾക്കുന്ന അവസരം ٱلذِّكْرَ ഉൽബോധനം, പ്രമാണം, പ്രബോധനം, സ്മരണ وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അവൻ لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻ തന്നെ ﴾52﴿ وَمَا هُوَ അതല്ലതാനും إِلَّا ذِكْرٌ ഒരു ഉൽബോധനമല്ലാതെ لِّلْعَـٰلَمِينَ ലോകർക്ക്, ലോകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള

ക്വുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അവിശ്വാസികളിലുണ്ടാകുന്ന വെറുപ്പിന്റെയും പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും കാഠിന്യമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടുന്നത്. കഠിനകോപത്തോടുകൂടി അവർ തിരുമേനിയുടെ നേരെ നോക്കുന്ന നോട്ടം കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം തിരുമേനി സ്തംഭിച്ചു കാൽവഴുതി അടിതെറ്റി വീണുപോയേക്കും. അഥവാ അത്രയും കടുത്തതായിരിക്കും അത്. ന്യായംകൊണ്ടും, തെളിവുകൊണ്ടും മറക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവർ നബിﷺയെ ഭ്രാന്തനെന്ന് പറഞ്ഞ് തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യും. അവർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് ക്വുർആന്റെ പ്രബോധനം നിറുത്തിവെക്കേണ്ടതില്ല, നിറുത്തിവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം അത് അവരെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതല്ല. ലോകരെയെല്ലാം പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

سورة الحاقة

69. സൂറത്തുൽ ഹാക്ക്വഃ

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 52 - വിഭാഗം (റുകൂഊ്) 2

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും, കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ٱلْحَآقَّةُ ﴿١﴾

﴾1﴿ (ആ) യഥാർത്ഥ സംഭവം!

مَا ٱلْحَآقَّةُ ﴿٢﴾

﴾2﴿ യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്നാലെന്താണ്?!

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْحَآقَّةُ ﴿٣﴾

﴾3﴿ യഥാർത്ഥ സംഭവമെന്താണെന്ന് നിനക്ക് എന്തറിയാം?!

﴾1﴿ ٱلْحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം ﴾2﴿ مَا ٱلْحَآقَّةُ എന്താണ് യഥാർത്ഥ സംഭവം ﴾3﴿ وَمَآ أَدْرَىٰكَ നിനക്ക് അറിവ് നൽകിയതെന്ത് (എന്തറിയാം) مَا ٱلْحَآقَّةُ യഥാർത്ഥ സംഭവം എന്താണെന്ന്

ക്വിയാമത്ത്നാളാണ് الحاقة (യഥാർത്ഥ സംഭവം) കൊണ്ട് വിവക്ഷ. യഥാർത്ഥമായി സംഭവിക്കുന്നതും, വിചാരണ, പ്രതിഫലം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമായ ദിവസമാണല്ലോ ക്വിയാമത്ത്നാൾ. അതിന്റെ ഗൗരവത്തെയും പ്രാധാന്യത്തെയും കുറിക്കുന്ന വേറെയും പല പേരുകളിൽ ക്വുർആൻ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചുകാണാം. അവയിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ് അടുത്ത 4 -ാം വചനത്തിലും കാണുന്നത്. ഈ പ്രാരംഭ വചനങ്ങളിൽ ആ മഹാദിനത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചശേഷം, 12 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അതിനെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട ദൈവിക ശിക്ഷകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പിന്നീട് 13 മുതൽ 37 വരെ വചനങ്ങളിൽ ആ ദിനത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അനന്തരം ക്വുർആന്റെയും, നബിﷺയുടെയും സത്യതയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസവും, അന്ത്യനാളിലുള്ള വിശ്വാസവുമാണ് സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും സൽക്കർമങ്ങളുടെയും ഏറ്റവും കാതലായ വശങ്ങൾ. അറബികൾ പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കലർന്നതായിരുന്നു ആ വിശ്വാസം. പരലോകത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മക്കീസൂറത്തുകളിൽ പ്രധാനമായും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും, മരണാനന്തരകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത്.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌۢ بِٱلْقَارِعَةِ ﴿٤﴾

《4》 ഥമൂദ്ഗോത്രവും, ആദ്ഗോത്രവും (ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന) ഭയങ്കര സംഭവത്തെ വ്യാജമാക്കി.

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا۟ بِٱلطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾

《5》 എന്നാൽ, ഥമൂദ് ഗോത്രമാകട്ടെ, (ആ) അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം കൊണ്ട് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا۟ بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾

《6》 ആദ്ഗോത്രമോ ഊക്കേറിയ ('ശരശരെ'യുള്ള) ഉഗ്രമായ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ടും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَـٰنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَىٰ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾

《7》 ഏഴ് രാത്രിയും, എട്ടു പകലും തുടർച്ചയായി അവരിൽ അതിനെ അവൻ (അല്ലാഹു) നിയോഗിച്ചു.

അപ്പോൾ, (ആ) ജനതയെ കടപുഴങ്ങി വീണ ഈത്തത്തടികളെന്നപോലെ അതിൽ വീണു കിടക്കുന്നവരായി നിനക്ക് കാണാമായിരുന്നു.

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّنۢ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

《8》എനി, അവർക്ക് വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുവോ?! (ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല)

《4》 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി ثَمُودُ ഥമൂദ് (ഗോത്രം) وَعَادٌ ആദും بِٱلْقَارِعَةِ മുട്ടുന്ന (ഞെട്ടിക്കുന്ന- ഭയങ്കര) സംഭവത്തെ 《5》 فَأَمَّا ثَمُودُ എന്നാൽ ഥമൂദാകട്ടെ فَأُهْلِكُوا۟ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِٱلطَّاغِيَةِ അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവംകൊണ്ട് 《6》 وَأَمَّا عَادٌ

എന്നാൽ ആദാകട്ടെ فَأُهْلِكُوا۟ അവർ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു بِرِيحٍ ഒരു കാറ്റുകൊണ്ട് صَرْصَرٍ ശരശരെയുള്ള (ഇരമ്പി വീശുന്ന), അതിശൈത്യമായ, ഉഗ്രമായ عَاتِيَةٍ ഉഗ്രമായ, ഊക്കേറിയ, അതിരുകവിഞ്ഞ ﴾7﴿ سَخَّرَهَا അതിനെ അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തി (നിയോഗിച്ചു) عَلَيْهِمْ അവരിൽ سَبْعَ لَيَالٍ ഏഴ് രാത്രി وَثَمَٰنِيَةَ أَيَّامٍ എട്ട് ദിനവും (പകലും) حُسُومًا തുടർച്ചയായി, നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ فَتَرَى അപ്പോൾ നിനക്ക് കാണാം ٱلْقَوْمَ ജനതയെ فِيهَا അതിൽ (കാറ്റിൽ), അവയിൽ (ദിനരാത്രങ്ങളിൽ) صَرْعَىٰ വീഴ്ത്തപ്പെട്ട (വീണുകിടക്കുന്ന)വരായി كَأَنَّهُمْ അവരാണെന്നപോലെ أَعْجَازُ തടികൾ, മുരടുകൾ نَخْلٍ ഈത്തപ്പനയുടെ خَاوِيَةٍ കടപുഴങ്ങിവീണ ﴾8﴿ فَهَلْ تَرَىٰ അപ്പോൾ (എനി) നീ കാണുന്നുവോ لَهُم അവർക്ക് مِّنۢ بَاقِيَةٍ വല്ല അവശിഷ്ടവും, ശേഷിപ്പും

പെട്ടെന്ന് ഊക്കോടെ വന്നു ആഞ്ഞുമുട്ടി ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന ഭയങ്കരസംഭവം എന്നത്രെ القارعة കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ഇതും ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ ഒരു നാമവിശേഷണമാകുന്നു. ഥമൂദ് ഗോത്രത്തെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചത് ഒരു ഘോരശബ്ദം (الصيحة) മുഖേനയായിരുന്നുവെന്ന് 11: 67 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്വുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതാണിവിടെ الطاغية (അതിരുകവിഞ്ഞ സംഭവം) കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആദിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി അല്ലാഹുതന്നെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَن قَبْلَهُۥ وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ﴿٩﴾

﴾9﴿ഫിർഔനും, അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും, അടിമേലായി മറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളും (രാജ്യക്കാരും) പിഴച്ച പ്രവർത്തനവുമായിവന്നു.

فَعَصَوْا۟ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

﴾10﴿ അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ റസൂലിനോട് അനുസരണക്കേട് പ്രവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ (രക്ഷിതാവ്) അവരെ കവിഞ്ഞതായ ഒരു പിടുത്തം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു)!

إِنَّا لَمَّا طَغَا ٱلْمَآءُ حَمَلْنَٰكُمْ فِى ٱلْجَارِيَةِ ﴿١١﴾

﴾11﴿ നിശ്ചയമായും വെള്ളം അതിരുകവിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ നിങ്ങളെ നാം കപ്പലിൽ കയറ്റി (രക്ഷിച്ചു).

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَآ أُذُنٌ وَٰعِيَةٌ ﴿١٢﴾

《12》 നിങ്ങൾക്ക് അവയെ ഒരു സ്മരണയാക്കുവാനും, പഠി(ച്ചു ഗ്രഹി)ക്കുന്ന കാതുകൾക്ക് അവ പഠി(ച്ചുഗ്രഹി)ക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അതെല്ലാം).

《9》 وَجَآءَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔനും വന്നു وَمَن قَبْلَهُۥ അവന്റെ മുമ്പുള്ളവരും وَٱلْمُؤْتَفِكَٰتُ അടിമേലെ (തലകീഴായി) മറിഞ്ഞവയും بِٱلْخَاطِئَةِ പിഴച്ചത് (പിഴച്ച പ്രവൃത്തി) കൊണ്ട് 《10》 فَعَصَوْا۟ എന്നിട്ടവർ അനുസരണക്കേട് കാട്ടി رَسُولَ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലിന് فَأَخَذَهُمْ അപ്പോൾ അവൻ അവരെ പിടിച്ചു أَخْذَةً ഒരു പിടുത്തം رَّابِيَةً കവിഞ്ഞ, മുന്തിയ (ശക്തമായ) 《11》 إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَمَّا طَغَا അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോൾ ٱلْمَآءُ വെള്ളം حَمَلْنَٰكُمْ നിങ്ങളെ നാം വഹിച്ചു (കയറ്റി) ٱلْجَارِيَةِ കപ്പലിൽ, പത്തേമാരിയിൽ 《12》 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം ആക്കുവാൻ വേണ്ടി تَذْكِرَةً ഒരു സ്മരണ, ഉപദേശം وَتَعِيَهَآ അവയെ പഠിക്കു (ഗ്രഹിക്കു) വാനും أُذُنٌ കാതുകൾ, ചെവികൾ وَٰعِيَةٌ പഠിക്കുന്ന

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറത്തുകളിലുമായി ഒന്നിലധികം തവണ നാം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക മാത്രമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. നൂഹ് നബി (അ) യുടെ കപ്പലിൽ കയറ്റി രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നാം നിങ്ങളെ കപ്പലിൽ കയറ്റി രക്ഷിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞത്. അന്ന് ആ കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ പെട്ടവരാണ് ഇന്നുള്ള ഈ ജനത. (37 : 77) ഇവരുടെ പിതാക്കൾ അന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇവർ ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. 11 -ാം വചനം ഈ അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഖിയാമത്തു നാളിനെയും, അതിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെയും നിഷേധിച്ച മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണെന്ന് 12 -ാം വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതെ, ജനങ്ങൾ ഓർമിക്കുവാനും പാഠം പഠിക്കുവാനും തന്നെ.

فَإِذَا نُفِخَ فِى ٱلصُّورِ نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ﴿١٣﴾

《13》 എന്നാൽ, കാഹളത്തിൽ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് ഊതപ്പെട്ടാൽ!-

وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَٰحِدَةً ﴿١٤﴾

《14》 ഭൂമിയും, പർവ്വതങ്ങളും പൊക്കിയെടുക്കപ്പെടുകയും, എന്നിട്ട് അവ ഒരു ഇടിച്ചു തകർക്കൽ തകർത്തപ്പെടുകയും (ചെയ്താൽ),-

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

《15》 അപ്പോൾ, അന്ന് (ആ) സംഭവം സംഭവിക്കുകയായി!

وَٱنشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ
وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

《16》 ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും എന്നിട്ടത് അന്ന് (കുഴഞ്ഞ്) ദുർബലമായതായിരിക്കും.

وَٱلْمَلَكُ عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ
عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَٰنِيَةٌ
﴿١٧﴾

《17》 മലക്കുകൾ അതിന്റെ (നാനാ) ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ 'അർശ്' [സിംഹാസനം] അന്ന് അവരുടെ മീതെയായി എട്ട് കൂട്ടർ വഹിക്കുന്നതുമാണ്.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنكُمْ
خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

《18》 അന്നത്തെ ദിവസം നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടുന്നതാണ് [ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതാണ്]. (രഹസ്യമായി) മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും (അന്ന്) നിങ്ങളിൽനിന്ന് മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല.

《13》 فَإِذَا نُفِخَ എന്നാൽ ഊതപ്പെട്ടാൽ فِى ٱلصُّورِ കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ
نَفْخَةٌ وَٰحِدَةٌ ഒരൊറ്റ ഊത്ത് 《14》 وَحُمِلَتِ പൊക്കപ്പെടുകയും (ഉയർത്തപ്പെടുക
യും) ٱلْأَرْضُ ഭൂമി وَٱلْجِبَالُ മലകളും, പർവ്വതങ്ങളും فَدُكَّتَا എന്നിട്ട് രണ്ടും പൊടിച്ച്
തകർക്കപ്പെട്ടാൽ, നിരത്തപ്പെട്ടാൽ دَكَّةً وَٰحِدَةً ഒറ്റ ഇടിച്ചു തകർക്കൽ 《15》 فَيَوْمَئِذٍ
അപ്പോൾ ആ ദിവസം وَقَعَتِ സംഭവിക്കുകയായി ٱلْوَاقِعَةُ (ആ) സംഭവം 《16》
وَٱنشَقَّتِ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ചെയ്യും ٱلسَّمَآءُ ആകാശം فَهِىَ എന്നിട്ടത് يَوْمَئِذٍ
അന്നത്തെ ദിവസം وَاهِيَةٌ ദുർബ്ബലമായതായിരിക്കും 《17》 وَٱلْمَلَكُ മലക്കുകൾ
عَلَىٰٓ أَرْجَآئِهَا അതിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും وَيَحْمِلُ വഹിക്കുന്നതാണ്
عَرْشَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അർശ് فَوْقَهُمْ അവരുടെ മീതെ يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം ثَمَٰنِيَةٌ
എട്ടുകൂട്ടർ, എട്ടാൾ 《18》 يَوْمَئِذٍ ആ ദിവസം تُعْرَضُونَ നിങ്ങൾ കാണിക്കപ്പെടും,
പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടും لَا تَخْفَىٰ മറഞ്ഞു (രഹസ്യമായി- ഒളിഞ്ഞു) പോകയില്ല مِنكُمْ
നിങ്ങളിൽനിന്ന് خَافِيَةٌ ഒരു മറഞ്ഞ (ഗോപ്യമായ)തും

ആദ്യത്തെ വചനങ്ങളിൽ, ഒന്നാമത്തെ കാഹളമൂത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും, പിന്നീട് അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സൃഷ്ടികളെ വിചാരണക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന ഘട്ടത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് പറയുന്നത്. സൂറത്തുൽ ഫജ്റിൽ ﴿إذا دكت الأرض دكا دكا﴾ ﴿ وجاء ربك والملك صفاصفا﴾ (ഭൂമി ഇടി പൊടിയായി ഇടിച്ച് തകർക്കപ്പെടുകയും, നിന്റെ റബ്ബും, അണി അണിയായി മലക്കുകളും വരുകയും ചെയ്താൽ!) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതും ഇതേ അവസരത്തെക്കുറിച്ച് തന്നെയാകുന്നു. താഴെ സൂറത്തുകളിൽ ക്വിയാമത്ത്നാളിലെ സംഭവവികാസങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

അന്ന് 'അർശാ'കുന്ന സിംഹാസനം വഹിക്കുന്നത് എട്ടുകൂട്ടരായിരിക്കും എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വിശദീകരണവും, അതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യവും നമുക്കറിയുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും പറഞ്ഞുതന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമുക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതായാലും ആ സന്ദർഭത്തിന്റെ ഗൗരവാവസ്ഥയാണ് അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. 'എട്ടുകൂട്ടർ' (ثمانية) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എട്ട് മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും, അതല്ല എട്ടുസംഘം മലക്കുകൾ എന്നാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്ഥലകാലങ്ങളിൽനിന്നും, സൃഷ്ടികളുമായുള്ള എല്ലാവിധ സാദൃശ്യങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഐഹിക കോടതികളെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള യാതൊരു വിഭാവനയും ലോകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹാകോടതിയെപ്പറ്റി നാം വിഭാവനം ചെയ്തുകൂടാത്തതാകുന്നു. അപ്പോൾ അവന്റെ അർശിനെ സംബന്ധിച്ചും, അത് മലക്കുകൾ വഹിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചുമെല്ലാം അത് ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് നിർണയിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് പാടില്ല; നമുക്കതിനുള്ള കഴിവുമില്ല.

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَـٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ فَيَقُولُ هَآؤُمُ ٱقْرَءُوا۟ كِتَـٰبِيَهْ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ എന്നാൽ, അപ്പോൾ ഏതൊരുവന് അവന്റെ ഗ്രന്ഥം [കർമരേഖ] തന്റെ വലങ്കയ്യിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവൻ പറയും: 'ഇതാ, എടുത്തുകൊള്ളുവിൻ, എന്റെ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവിൻ!-'

إِنِّى ظَنَنتُ أَنِّى مُلَـٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ 'നിശ്ചയമായും എന്റെ വിചാരണയെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്നവനാണെന്ന് ഞാൻ (മുമ്പെ) ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.'

فَهُوَ فِى عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ അങ്ങനെ, അവൻ തൃപ്തികരമായ ജീവിതത്തിലായിരിക്കും;-

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

《24》 അതായത്, ഉന്നതമായ സ്വർഗത്തിൽ!

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

《23》 അതിലെ (പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ താണു (അടുത്ത്) വരുന്ന വയാകുന്നു.

كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ هَنِيٓـًٔا بِمَآ أَسْلَفْتُمْ فِى ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

《24》 'നിങ്ങൾ മംഗളമായി (ആനന്ദപൂർവ്വം) തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ, കഴിഞ്ഞുപോയ ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തുവെച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ട്! (എന്ന് അവരോട് പറയപ്പെടും.)'

《19》 فَأَمَّا مَنْ എന്നാൽ അപ്പോൾ യാതൊരുവൻ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ അവൻ അവന്റെ
ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ട بِيَمِينِهِۦ അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും هَآؤُمُ
ഇതാ എടുക്കുവിൻ ٱقْرَءُوا۟ വായിക്കുവിൻ كِتَٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം 《20》 إِنِّى ظَنَنتُ
നിശ്ചയമായും ഞാൻ ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നു أَنِّى مُلَٰقٍ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന
(നേരിടുന്ന)വനാണെന്ന് حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണയെ 《21》 فَهُوَ അങ്ങനെ (അ
പ്പോൾ) അവൻ فِى عِيشَةٍ ജീവിതത്തിൽ ആയിരിക്കും رَّاضِيَةٍ തൃപ്തികരമായ 《22》
فِى جَنَّةٍ അതായത് സ്വർഗത്തിൽ عَالِيَةٍ ഉന്നതമായ, മേലായ 《23》 قُطُوفُهَا അതിലെ
(പറിച്ചെടുക്കുന്ന) പഴങ്ങൾ, പഴക്കുലകൾ دَانِيَةٌ അടുത്തവ (താണുവരുന്നവ)യാ
യിരിക്കും 《24》 كُلُوا۟ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ وَٱشْرَبُوا۟ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ هَنِيٓـًٔا
ആനന്ദകരമായി, മംഗളമായി بِمَآ أَسْلَفْتُمْ നിങ്ങൾ മുൻചെയ്തത് നിമിത്തം
فِى ٱلْأَيَّامِ ദിവസങ്ങളിൽ (കാലങ്ങളിൽ) ٱلْخَالِيَةِ കഴിഞ്ഞുപോയതായ

സജ്ജനങ്ങളായ ഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് അവരുടെ കർമങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവരുടെ വലങ്കൈകളിൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. അത് ലഭിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് അഭിമാനവും സന്തോഷവുമായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അത് എടുത്തുവായിച്ചു നോക്കുവാൻ അവർക്ക് ആവേശം തോന്നും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് തങ്ങൾ ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു- അഥവാ അതനുസരിച്ച് ബോധപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു- അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നൊക്കെ അവർ കൃതാർത്ഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ഉന്നംവെച്ച് ജീവിച്ചുവന്ന അവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രതിഫലമോ? അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സർവ്വ സ്വതന്ത്രമായി ശാശ്വതവിഹാരം കൊള്ളാവുന്ന ഉന്നത സ്വർഗവും! ഇങ്ങനെയുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ നമ്മെയെല്ലാം

അല്ലാഹു ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. സ്വർഗത്തിലെ ഫലങ്ങൾ താണു അടുത്ത് വരുന്നതാണ് (قطوفها دانيه) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, പറിച്ചെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇങ്ങോട്ട് അടുത്തുവരുന്നതാണ്- അഥവാ പറിച്ചെടുക്കാൻ യാതൊരുവിധശ്രമവും അവർ നടത്തേണ്ടതില്ല- എന്നത്രെ.

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ بِشِمَالِهِۦ فَيَقُولُ يَٰلَيْتَنِى لَمْ أُوتَ كِتَٰبِيَهْ ﴿٢٥﴾

﴾25﴿ എന്നാൽ, യാതൊരുവന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ അവന്റെ ഗ്രന്ഥം കൊടുക്കപ്പെട്ടുവോ അവനാകട്ടെ, അവൻ പറയും; 'ഹാ! എന്റെ ഗ്രന്ഥം എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ!'

وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ 'എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ)!-'

يَٰلَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ 'ഹാ! അത് [അക്കാര്യം -അഥവാ മരണം] തീരുമാനം വരുത്തുന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ! [അതോടെ] എല്ലാം അവസാനിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!'

مَآ أَغْنَىٰ عَنِّى مَالِيَهْ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ 'എന്റെ ധനം എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ല!'

هَلَكَ عَنِّى سُلْطَٰنِيَهْ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ 'എന്റെ സ്വാധീനശക്തി എന്നിൽനിന്ന് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) പോയി!'

﴾25﴿ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ എന്നാൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവനോ كِتَٰبَهُۥ തന്റെ ഗ്രന്ഥം بِشِمَالِهِۦ തന്റെ ഇടങ്കയ്യിൽ فَيَقُولُ അവൻ പറയും يَٰلَيْتَنِى ഹാ ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ لَمْ أُوتَ എനിക്ക് നൽകപ്പെടാതെ (ഇരുന്നെങ്കിൽ) كِتَٰبِيَهْ എന്റെ ഗ്രന്ഥം ﴾26﴿ وَلَمْ أَدْرِ ഞാൻ അറിയാതെയും (ഇരുന്നെങ്കിൽ) مَا حِسَابِيَهْ എന്റെ വിചാരണ എന്താണെന്ന് ﴾27﴿ يَٰلَيْتَهَا ഹാ അതായെങ്കിൽ നന്നായേനേ كَانَتِ അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ) ٱلْقَاضِيَةَ തീരുമാനം വരുത്തുന്നത്, കലാശിപ്പിക്കുന്നത് ﴾28﴿ مَآ أَغْنَىٰ ഐശ്വര്യമാക്കിയില്ല (ഉപകരിച്ചില്ല) عَنِّى എനിക്ക്, എന്നെ സംബന്ധിച്ച് مَالِيَهْ എന്റെ ധനം, എനിക്കുള്ളത് ﴾29﴿ هَلَكَ عَنِّى എനിക്ക് നശിച്ചു (നഷ്ടപ്പെട്ടു) سُلْطَٰنِيَهْ എന്റെ ശക്തി, (സ്വാധീനം) അധികാരം, പ്രമാണം, ന്യായം

കുറ്റവാളികളുടെ കർമരേഖയാകുന്ന ഗ്രന്ഥം അവരുടെ ഇടങ്കയ്യിലായിരിക്കും കൊടുക്കപ്പെടുക. അപ്പോൾ അവർ അങ്ങേഅറ്റം ഖേദത്തിലും നിരാശയിലുമായിത്തീരുന്നു. 'അയ്യോ! ഈ ഗ്രന്ഥം കിട്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ!! അയ്യോ! വിചാരണ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ലെങ്കിൽ! ആ മരണത്തോടുകൂടി എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനേ! അയ്യോ! എന്റെ സ്വത്തും സമ്പത്തും ഒന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ! അയ്യോ! എനിക്കിവിടെ ഒരു കഴിവും സ്വാധീനവും ഇല്ലാതായല്ലോ!!'എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു അവർ വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

مالية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ധനം' എന്ന അർത്ഥമാണ് നാം മുകളിൽ സ്വീകരിച്ചത്. 'എനിക്കുള്ളത്' എന്നും അതിന് അർത്ഥം വരാം. അഥവാ എന്റേതായുള്ള യാതൊന്നും എനിക്ക് ഉപകരിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന് സാരം. അതുപോലെത്തന്നെ سلطانية എന്ന വാക്കിന് 'എന്റെ ന്യായം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും കൊണ്ടുവന്നു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇല്ലാതായല്ലോ എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഉദ്ദേശ്യം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു മലക്കുകളോട് കൽപിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും:-

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ 'അവനെ പിടിക്കുവിൻ! എന്നിട്ട് അവനെ (കഴുത്തോട് ചേർത്ത്) ആമം വെക്കുവിൻ!'

ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ 'പിന്നെ, അവനെ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിൽ കടത്തുവിൻ!'

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ 'പിന്നെ, എഴുപതുമുഴം അളവുള്ള ചങ്ങലയിൽ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ!-'

إِنَّهُۥ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ '(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവൻ, മഹാനായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല;'

وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ 'സാധുവിന് ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിന് അവൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകിയിരുന്നതുമില്ല.'

فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هَـٰهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

﴿35﴾ 'ആകയാൽ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും ഇന്ന് അവന് ഇവിടെയില്ല.'

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾

﴿36﴾ 'ഗിസ്‌ലീനി'ൽ നിന്നല്ലാതെ (അവന്) ഭക്ഷണവും ഇല്ല:-

لَّا يَأْكُلُهُۥٓ إِلَّا ٱلْخَـٰطِـُٔونَ ﴿٣٧﴾

﴿37﴾ [പിഴച്ചവർ] തെറ്റ് ചെയ്തവർ അല്ലാതെ അത് ഭക്ഷിക്കുകയില്ല.

﴿30﴾ خُذُوهُ അവനെ പിടിക്കുവിൻ فَغُلُّوهُ എന്നിട്ടവനെ ആമത്തിൽ ബന്ധിക്കുവിൻ ﴿31﴾ ثُمَّ പിന്നെ ٱلْجَحِيمَ ജ്വലിക്കുന്ന (ആളിക്കത്തുന്ന) നരകത്തിൽ صَلُّوهُ അവനെ കടത്തുവിൻ, ഇട്ടെരിക്കുവിൻ ﴿32﴾ ثُمَّ فِى سِلْسِلَةٍ പിന്നെ ഒരു ചങ്ങലയിൽ ذَرْعُهَا അതിന്റെ (നീള) അളവ് سَبْعُونَ ذِرَاعًا എഴുപത് മുഴമാണ് فَٱسْلُكُوهُ അവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവിൻ ﴿33﴾ إِنَّهُۥ كَانَ നിശ്ചയമായും അവനായിരുന്നു لَا يُؤْمِنُ വിശ്വസിക്കാതെ بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ ﴿34﴾ وَلَا يَحُضُّ അവൻ പ്രോത്സാഹനം (പ്രേരണ) നൽകിയിരുന്നതുമില്ല عَلَىٰ طَعَامِ ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ- ഭക്ഷണത്തിന് ٱلْمِسْكِينِ സാധുവിന്, പാവപ്പെട്ടവന്റെ ﴿35﴾ فَلَيْسَ لَهُ ആകയാൽ അവനില്ല ٱلْيَوْمَ ഇന്ന് هَـٰهُنَا ഇവിടെ حَمِيمٌ ഒരു ഉറ്റബന്ധുവും, ചങ്ങാതിയും ﴿36﴾ وَلَا طَعَامٌ ഭക്ഷണവുമില്ല إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്നല്ലാതെ ﴿37﴾ لَّا يَأْكُلُهُۥٓ അതിനെ തിന്നുക (ഭക്ഷിക്കുക)യില്ല إِلَّا ٱلْخَـٰطِـُٔونَ പിഴച്ച (തെറ്റ് ചെയ്ത)വർ അല്ലാതെ

ഇത്രയും കഠിനകഠോരമായ ശിക്ഷ അവർക്ക് നൽകപ്പെടുവാൻ രണ്ട് കാരണം അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല, സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നതുമില്ല. ഇതാണ് അവ. എല്ലാവിധ നന്മയുടെയും, എല്ലാതരം സൽക്കർമങ്ങളുടെയും അടിത്തറ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ വല്ല നല്ല കാര്യവും ചെയ്തിരുന്നാൽപോലും അത് പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിഫലത്തിന് അർഹമാകുന്നതുമല്ല. 25 : 23 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഹജീവികളോടുള്ള കടമകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭക്ഷണം നൽകൽ. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവനിൽനിന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് എന്ത് ഉപകാരമാണ് ലഭിക്കുവാനുള്ളത്?! ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളുടെയും അഭാവത്തിന്റെ അർത്ഥം അവൻ സ്രഷ്ടാവിനോടും സൃഷ്ടികളോടുമുള്ള കടപ്പാടുകൾ പാലിക്കാത്തവനാണ് എന്നാണല്ലോ.

സാധുക്കൾക്ക് ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നില്ല എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, അതിന് പ്രേരണ നൽകിയിരുന്നില്ല (ولا يحض) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു. അവരവർ നൽകിയാലും പോരാ, മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് അത് ചെയ്യിക്കുവാൻവേണ്ടുന്ന പ്രേരണയും പരിശ്രമവുംകൂടി ആവശ്യമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. غسلين (ഗിസ്‌ലീൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും, നരകക്കാരുടെ മാംസങ്ങളിൽനിന്ന് പൊട്ടി ഒഴുകുന്നതും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ ദുർന്നീരാണതെന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വ്രണങ്ങൾ മുതലായവ കഴുകിയവെള്ളം എന്നാണ് ആ വാക്കിന് ഭാഷാർത്ഥം. ഹാക്കിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചതും അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചതുമായ ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗിസ്‌ലീനിൽനിന്ന് ഒരു കൊട്ടക്കോരിവെള്ളം ഇഹലോകത്തിൽ ഒഴുക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം ഇഹത്തിലുള്ളവർക്കെല്ലാം അത് നാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.

വിഭാഗം- 2

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾

﴿38﴾ എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാണുന്നവയെക്കൊണ്ട് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു:

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

﴿39﴾ നിങ്ങൾ കാണാത്തവയെക്കൊണ്ടും (സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു):-

إِنَّهُۥ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും, അത് (ക്വുർആൻ) മാന്യമായ ഒരു (ദൈവ)ദൂതന്റെ വാക്കുതന്നെ:

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

﴿41﴾ അത് ഒരു കവിയുടെ വാക്കല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുള്ളൂ.

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

﴿42﴾ (അത്) ഒരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല. വളരെക്കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നുള്ളൂ.

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٤٣﴾

﴿43﴾ (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് അവതരിപ്പിച്ചതത്രെ (അത്).

﴾38﴿ فَلَآ أُقۡسِمُ എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു بِمَا تُبۡصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണുന്നത് (കാണുന്നവ) കൊണ്ട് ﴾39﴿ وَمَا لَا تُبۡصِرُونَ നിങ്ങൾ കാണാത്തവ കൊണ്ടും ﴾40﴿ إِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് لَقَوۡلُ വാക്ക് (വചനം, പറയുന്നത്) തന്നെ رَسُولٍ كَرِيمٍ മാന്യമായ ഒരു റസൂലിന്റെ (ദൂതന്റെ) ﴾41﴿ وَمَا هُوَ അതല്ല بِقَوۡلِ شَاعِرٍ ഒരു കവിയുടെ വാക്ക് قَلِيلًا مَّا എന്തോ വളരെ കുറച്ച് (മാത്രം) تُؤۡمِنُونَ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു ﴾42﴿ وَلَا بِقَوۡلِ വാക്കുമല്ല كَاهِنٍ ഒരു പ്രശ്ന(ഗണിത- ജോൽസ്യ) ക്കാരന്റെ قَلِيلًا مَّا എന്തോ (വളരെ)കുറച്ച് (മാത്രം) تَذَكَّرُونَ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നു ﴾43﴿ تَنزِيلٌ അവതരണം (അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ്) مِّن رَّبِّ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്ന് ٱلۡعَٰلَمِينَ ലോകരുടെ (ലോക)

فلا أقسم എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടന, അർത്ഥം, ഉദ്ദേശ്യം ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ വാക്വിഅഃ 75, 76 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക.

വക്താവിന്റെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് വക്താക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ വ്യത്യാസം കാണും. രാജാക്കളുടെ വാക്കിൽ രാജകീയതയും, രസികന്റെ വാക്കിൽ രസികത്വവും കാണാം. മാന്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ മാന്യതയും, നിന്ദ്യൻമാരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്ദ്യതയും അനുഭവപ്പെടും. അതുപോലെ, കവികളുടെയും, ജോൽസ്യക്കാരുടെയും വാക്കുകളിൽ അവരുടെതായ പ്രത്യേകതകളും പ്രകടമായിരിക്കും. ആ നിലക്ക് അൽപമെങ്കിലും ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നവർക്ക് നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്വുർആൻ -സത്യനിഷേധികൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ- കവിവാക്യങ്ങളോ ജോൽസ്യവാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിൽനിന്നാണ്. അതാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ജനതക്കോ ജനവിഭാഗത്തിനോ വേണ്ടി അവതരിപ്പിച്ചതുമല്ല; ലോകമക്കൾക്ക് ആകമാനം വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത് അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അവനാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരു മാന്യദൂതനുമാകുന്നു. ക്വുർആന്റെ സ്വരവും, ശൈലിയും, ഉള്ളടക്കവും, സിദ്ധാന്തങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചിന്തിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും തയ്യാറാകാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നേരെ കണ്ണടച്ചു നിരർത്ഥമായ ആരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയാണ് അവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നത്.

40 -ാം വചനത്തിൽ 'മാന്യനായ ദൂതൻ' (رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞത് നബി ﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. സൂറത്തുത്തക്‌വീറിലും ഇതുപോലെ إنه لقول رسول كريم (നിശ്ചയമായും അത് മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ ജിബ്‌രീൽ (അ) എന്ന മലക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'ദൂതൻ' എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. രണ്ട് വചനങ്ങളുടെയും മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. മുഹമ്മദ്ﷺ ഈ ക്വുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം

ഒരു കവിയോ ജോൽസ്യനോ ആയതുകൊണ്ടല്ല. അദ്ദേഹം മാന്യനായ ഒരു ദൈവ ദൂതനായതുകൊണ്ടാണ്. അത് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിക്കുന്നത് ലോകരക്ഷിതാവി ങ്കൽനിന്നാണുതാനും. എന്നത്രെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സൂ: തക്‌വീറിലെ സന്ദർഭം മറ്റൊന്നാണ്. നബിﷺക്ക് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ച് പറയുന്നതോ, വല്ല പിശാചും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതോ അല്ല ക്വുർആൻ . അർശിന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹുവി ങ്കൽ പല നിലക്കും സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങളുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അദ്ദേഹത്തിന് പറ ഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതാണത്. അദ്ദേഹം ആ ദൂതനെ -ജിബ്‌രീലിനെ- ശരിക്കും കണ്ടി ട്ടുണ്ട്താനും, എന്നൊക്കെയാണ് അവിടത്തെ സംസാരവിഷയം.

മാന്യനായ ഒരു ദൂതന്റെ വാക്കാണ് ക്വുർആൻ (إنه لقول رسول كريم) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച്- ഇസ്‌ലാമിന്റെ അകത്തും പുറത്തുമുള്ള ചില ശത്രുക്കൾ സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതുപോലെ- ക്വുർആൻ നബിﷺയുടെ സ്വന്തം വചനങ്ങളാവാമെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻപോലും പഴുതില്ലാത്തതാണ്. കാരണം ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണെന്നും, അത് നബി ﷺക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ജിബ്‌രീൽ ആണ് എന്നും, അതിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റ ത്തിരുത്തം വരുത്തുവാൻ രണ്ടാൾക്കും നിവൃത്തിയില്ലെന്നും മറ്റും സ്പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. വേണ്ടാ, അതിനെത്തു ടർന്ന് (43 -ാം വചനത്തിൽ) തന്നെ അത് ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതാണ് (تنزيل من رب العالمين) എന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മാത്രമല്ല, നബിﷺസ്വന്തം വകയായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക യാണെങ്കിൽ- അങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്- അതിന്റെ അനന്തരഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സഗൗരവം അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നതും കാണുക.

ഉമർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഞാൻ മുസ്‌ലിമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു തക്കം നോക്കി ഒരിക്കൽ റസൂൽ തിരു മേനിﷺയുടെ നേരെ പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം എനിക്കുമു മ്പായി എത്തിയിരുന്നു. ഞാൻ പിന്നിൽ ചെന്നുനിന്നു. അവിടുന്ന് സൂറത്തുൽ ഹാക്കഃ ഓതാനാരംഭിച്ചു. അത് കേട്ടപ്പോൾ ക്വുർആന്റെ ഘടനയെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഞാൻ (മനസ്സിൽ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ! ക്വുറൈശി കൾ പറയുംപോലെ ഇവനൊരു കവിയാണ്. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് .... അതൊരു കവിയുടെ വാക്കല്ല.............. എന്ന് (40 ഉം 41ഉം വചനങ്ങൾ ഓതി അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവൻ ഒരു പ്രശ്നക്കാരനായിരിക്കും. അപ്പോഴേക്കും അവിടുന്ന് അതൊരു പ്രശ്നക്കാരന്റെ വാക്കുമല്ല .... എന്നും (42 മുതൽ വചനങ്ങളും) ഓതി. അങ്ങനെ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുഴുവനും ഇസ്‌ലാം സ്ഥലം പിടിച്ചുപോയി. (അ.) അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുവാനുള്ള പ്രേരണ കളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഈ സംഭവം.

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾

﴿44﴾ അദ്ദേഹം [റസൂൽ] നമ്മുടെ പേരിൽ വല്ല വാക്കുകളും കെട്ടിപ്പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ;-

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ അദ്ദേഹത്തെ നാം വലങ്കൈ കൊണ്ട് പിടി(ച്ചുശിക്ഷി)ക്കുമായിരുന്നു!-

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ പിന്നീട്, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് (ഹൃദയത്തിലെ) ജീവനാഡിയെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു!

فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَـٰجِزِينَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അപ്പോൾ, നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് (അത്) തടയുന്നവരായി ഉണ്ടാവുകയില്ല

﴿44﴾ وَلَوْ تَقَوَّلَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞു) എങ്കിൽ عَلَيْنَا നമ്മുടെ പേരിൽ بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ചില (കൃത്രിമ) വാക്കുകൾ, (വല്ല) വാക്കുകളും ﴿45﴾ لَأَخَذْنَا നാം പിടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെ (അദ്ദേഹത്തോട്) بِٱلْيَمِينِ വലങ്കൈകൊണ്ട്, വലങ്കൈക്ക് ﴿46﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا പിന്നെ നാം മുറിക്കുകയും ചെയ്യും مِنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ٱلْوَتِينَ ഹൃദയനാഡി, ജീവനാഡി ﴿47﴾ فَمَا مِنكُم അപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ (ഉണ്ടാവുക) ഇല്ല مِّنْ أَحَدٍ ഒരാളും തന്നെ عَنْهُ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് حَـٰجِزِينَ തടയുന്ന (തടസ്സം ചെയ്യുന്ന)വരായിട്ട്

أخذنا منه باليمين എന്ന വാക്യത്തിന് വലങ്കൈകൊണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലങ്കൈക്ക് പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുമെന്നും- ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ- വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും കുതറി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ശക്തമായ നിലയിൽ പിടിച്ചു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമെന്നത്രെ അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഹൃദയത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുകയും (*) അറ്റുപോയാൽ ജീവഹാനി നേരിടുന്നതുമായ ഒരു നാഡിയാണ് الوتين ('അൽവതീൻ'). അവിശ്വാസികൾ ഘോഷിക്കുന്നതുപോലെ, നബി തിരുമേനിﷺ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യാതൊന്നും കെട്ടിച്ചമക്കുന്നില്ല; അഥവാ അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്തേക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നബി തിരുമേനിﷺയെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിടുകയില്ല; നിശ്ചയമായും അതികഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ജീവഹാനി വരുത്തു

(*) = Artery on the heart (ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് രക്തം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന നാഡി.)

കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുന്നപക്ഷം അത് തടയുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധ്യവുമല്ല. എന്ന് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഒരു ഭൗതിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക വൃത്തത്തിൽവെച്ച് ഉത്തരവാദപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി ആ ഭരണാധിപന്റെ പേരിൽ വല്ലതും കെട്ടിച്ചമച്ച് പറയുന്നപക്ഷം അത് രാജദ്രോഹവും, ഭരണഭദ്രതക്ക് ഹാനികരവുമായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും, വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് അയാൾ വിധേയനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ദൈവിക നിയമവ്യവസ്ഥയുടെ പരമോന്നതക്കും പരിശുദ്ധതക്കും കളങ്കം ചാർത്തുമാറ് പ്രവാചകപദവിയുള്ള ഒരു ദൈവദൂതൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും സ്വന്തം വകയായി കെട്ടിച്ചമക്കുന്നപക്ഷം, യാതൊരു നടപടിയുമെടുക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിട്ടുകളയുകയോ?! അതൊരിക്കലും സംഭവ്യമല്ല. നബി തിരുമേനിﷺ പ്രവാചകത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചശേഷം 20ൽ പരം കൊല്ലം ജീവിച്ചു. അനേകം കെങ്കേമൻമാരായ ശത്രുക്കൾ തിരുമേനിയെ വകവരുത്തുവാൻ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മക്കഃയിലും മദീനഃയിലും മാത്രമല്ല, അറേബ്യായിൽ മുഴുക്കെ നബി ﷺക്ക് ശത്രുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ കൈക്കുപോലും തിരുമേനിക്ക് അപായമൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമല്ല, അഭിവൃദ്ധിയിൽനിന്ന് അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കും, വിജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്കുമായിക്കൊണ്ട് അവിടുത്തെ പ്രബോധനയാത്ര അവസാനം വരെ തുടർന്നുപോന്നു. തിരുമേനി കൊളുത്തിവെച്ച ആ സത്യപദത്തിന്റെ വെളിച്ചം ഏറെത്താമസിയാതെ വിദൂരനാടുകളിൽ ആകമാനം വ്യാപിക്കയും ചെയ്തു. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ സത്യതക്ക് തികച്ചും മതിയായ ഒരു തെളിവാണിത്.

ഈ തെളിവ് ക്വുർആൻ മാത്രം സമർപ്പിക്കുന്ന തെളിവല്ല. ഇന്ന് നിലവിലുള്ള തൗറാത്തും ഈ തെളിവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. മൂസാ നബി (അ) യോടും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതായി തൗറാത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് എഴുന്നേൽപിച്ച് എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിൻമേൽ ആക്കും; ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവർ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ, ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കാത്ത വചനം എന്റെ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ, അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ പ്രവാചകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അത് യഹോവ അരുളിചെയ്യാത്ത വചനം എന്ന് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അത് യഹോവ അരുളിചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ; അവനെ പേടിക്കരുത്.' (ആ

വർത്തന പുസ്തകം 18ൽ 18 - 22.)

ഇതിൽ, മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ അവരുടെ (ഇസ്റാഈല്യരുടെ) സഹോദരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇത് ഇസ്റാഈല്യരുടെ സഹോദരവർഗമായ ഇസ്മാഈലികളിൽ (അറബികളിൽ) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് തിരുമേനിﷺയെക്കുറിച്ചാണെന്നത് വ്യക്തമാണ്. ചരിത്രസ്വഭാവങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, മൂസാ നബി (അ)യോട് ഉപമിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ നബി തിരുമേനിﷺയല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. വല്ല പ്രവാചകനും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പറയുകയോ അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലപ്പെടണമെന്നും അതിൽ പറഞ്ഞു. ഇത് ക്വുർആൻ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച അതേ ആശയമാണ് കുറിക്കുന്നത്. വേദക്കാർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, നബിﷺ സത്യപ്രവാചകനല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവിടുന്ന് കൊല്ലപ്പെട്ടുപോകേണ്ടിയിരുന്നു. അത് സംഭവിച്ചില്ല. മാത്രമോ? والله يعصمك من الناس (അല്ലാഹു നിന്നെ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് കാത്ത് രക്ഷിക്കുന്നതാണ്) എന്ന് വാഗ്ദാനം നൽകി അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് ധൈര്യമൂട്ടുകയും ചെയ്തു. സത്യപ്രവാചകനെ തിരിച്ചറിയുവാൻ തൗറാത്ത് നിർദ്ദേശിച്ച അടയാളം, യഹോവയുടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണല്ലോ. ഇത് നബിﷺയിൽ സാക്ഷാൽകൃതമായിട്ടുണ്ടെന്ന് തീർച്ചയാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി പുലരാത്തതായി ഒന്നുംതന്നെ ഇതുവരെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ അവസാന സൂക്തത്തിൽ 'മോശെയെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ യിസ്റായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല' എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ വാചകം മൂസാ നബി (അ)യുടെ കാലത്തുള്ള തൗറാത്തിൽ ഉള്ളതല്ല- പിൽക്കാലത്ത് ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണ്- എന്ന് പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും സമ്മതിക്കും. (ഇതുപോലെ വേറെ ചിലതും അതിൽ ഉണ്ട്) അത് ആർ എഴുതിച്ചേർത്തതായാലും ശരി, അതെഴുതിച്ചേർത്തകാലം വരെ മൂസാ (അ)നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകൻ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. അതിന്നുശേഷം ഇസ്റാഈല്യരിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കാലത്ത് ഇസ്മാഈലികളിലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ ഈസാ നബി (അ)യുടെ കാലം വരെ ആ പ്രവാചകൻ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അതുവരെയും ആ പ്രവാചകന്റെ വരവ് അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും നിലവിലുള്ള ഇൻജീലിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. യോഹന്നാനോട്- യഹ്‌യാ നബി (അ)യോട്- യഹൂദരുടെ പ്രതിനിധികൾ വന്നു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹം: 'ഞാൻ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല' എന്ന് മറുപടി പറഞ്ഞതായും അപ്പോൾ അവർ: 'നീ ക്രിസ്തുവല്ല; ഏലിയാവുമല്ല, ആ പ്രവാചകനുമല്ല എങ്കിൽ നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന്' അവർ അദ്ദേഹത്തോട്

ചോദിച്ചതായും അതിൽ കാണാം. (യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം, 1: 19 - 25)

ഇതിൽനിന്ന് രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ ഏലിയാ (إيليا) വിനും ക്രിസ്തു (عيسى)വിനും പുറമെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രവാചകനെ (النبي) പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.(2) ആ പ്രവാചകൻ അതുവരേക്കും വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ആ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിﷺയല്ലാതെ മറ്റാരാണ്?! തൗറാത്തിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ യോശുവാ പ്രവാചകനാ (يوشع ع)ണ് എന്ന് വേദക്കാർ പറയാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥം പുലർന്നു കണ്ടാലും സത്യത്തിന്റെ നേർക്ക് കണ്ണടച്ചു ദുർന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു തൃപ്തി അടയുന്നത് അസൂയക്കാരുടെ പതിവാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നബി തിരുമേനിﷺയിൽ ആദ്യമായി വിശ്വസിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് വേദക്കാരായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് അവർ ആദ്യമേ കണ്ണടച്ചു അവിശ്വസിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അതുകൊണ്ടാണ് അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതും: അതിൽ ഒന്നാമതായി അവിശ്വസിക്കുന്നവർ നിങ്ങളാവരുത്. എന്റെ ആയത്തുകൾക്ക് അല്പമായ വില വാങ്ങുകയും അരുത്. (ولا تكونوا أول كافر به الخ - البقرة:٤١)

ക്വുർആൻ മനുഷ്യസാഹിത്യമല്ല, അത് കവിതയുമല്ല, പ്രശ്നക്കാരന്റെ ഇളകിയാട്ടവുമല്ല, പിശാചിന്റെ ദുർബോധനവുമല്ല, അതിനെല്ലാം ഉപരിയായ ഒരു യഥാർത്ഥവുമാണത്. അതെ, അത് പരിപൂർണമായും ദിവ്യവചനങ്ങളാണ്. ഈ സത്യം അതിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ പലരും ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാകുന്നു. പക്ഷേ, 49 -ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ, അവർ അതിനെ നാവുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും വ്യാജമാക്കുവാൻതന്നെ ഉറച്ചിരിക്കുകയാണ് എന്നേയുള്ളൂ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അത്തരക്കാരിൽപെട്ട ചില ആളുകളിൽനിന്ന് -മുൻകാലത്തും ഇക്കാലത്തും- ആ പരമാർത്ഥം പുറത്ത് ചാടാറുണ്ട്താനും. അടുത്ത കാലത്തെ ഒരു ഉദാഹരണം നമുക്കിവിടെ എടുത്തു കാണിക്കാം. മർഹൂം അല്ലാമാഃ സയ്യിദ് റഷീദ് റിദ്വാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥമായ 'അൽവഹ്‌യുൽ മുഹമ്മദീ' (الوحي المحمدي)യിൽ -നിഷ്പക്ഷമതികളായ ആധുനിക ചിന്തകൻമാരിൽ ചിലർ നബിﷺയെയും ക്വുർആനെയും സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ വിശദീകരണവും, മതിപ്പും രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ- ഒരു ഭൗതികവാദിയായ ശിബ്‌ലീശുമവീൽ (شبلي شمويل) അദ്ദേഹത്തിനയച്ച ഒരു കത്ത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) അതിങ്ങനെയാണ്:-

'താങ്കൾ മുഹമ്മദിനെ ഒരു പ്രവാചകനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുക

(*) തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഇദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു സിറിയൻ കത്തോലിക്ക വിഭാഗത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു. പിന്നീട് പദാർത്ഥവാദിയായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ 'അൽമനാർ'(مجلة المنار) മാസികയിൽ നബി തിരുമേനിﷺയെ സംബന്ധിച്ച് താൻ എഴുതിയിരുന്ന ചില ലേഖനങ്ങൾ കണ്ട അവസരത്തിലാണ് ആ കത്ത് അദ്ദേഹം തനിക്ക് അയച്ചതെന്നും, ആ കത്ത് ▶▶

യും, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഹാനെന്ന നിലക്ക് നോക്കിക്കാണുകയും അതിമഹാനായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം മതവിശ്വാസത്തിൽ രണ്ട് പരസ്പരവിരുദ്ധമായ വശങ്ങളിലാണുള്ളതെങ്കിലും വിശാലബുദ്ധിയിലും, നിഷ്കളങ്കമായി സംസാരിക്കുന്നതിലും നാം യോജിക്കുന്നു. അത് നമുക്കിടയിൽ സ്നേഹബന്ധം കൂടുതൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്.' പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം താഴെ കാണുന്ന ഈ കവിതയും എഴുതിയിരിക്കുന്നു:-

دَعْ مِنْ مُحَمَّدٍ فِي سَدَى قُرْآنِهِ — مَا قَدْ نَحَاءُ لِلْحِمَةِ الْغَايَاتِ

إِنِّي وَإِنْ أَكُ قَدْ كَفَرْتُ بِدِينِهِ — هَلْ أَكْفُرَنَّ بِمُحْكَمِ الأَيَاتِ

أَوْ مَا حَوَتْ فِي نَاصِعِ الْأَلْفَاظِ مِن — حِكَمٍ رَوَادِعَ لِلْهَوَى وَعِظَاتِ

وَشَرَائِعِ لَوْ أَنَّهُمْ عَقَلُوأ بِهَا — مَا قَيَّدُوا الْعُمْرَانَ بِالْعَادَاتِ

نِعْمَ الْمُدَبِّرُ وَالْحَكِيمُ وَإِنَّهُ — رُبَّ الْفَصَاحَةِ مُصْطَفَى الْكَلِمَاتِ

رَجُلُ الْحِجى رَجُلُ السِّيَاسَةِ والدّهى — بَطَلٌ حَلِيفُ النَّصْرِ في الْغَارَاتِ

بِبَلاَغَةِ الْقُرْآن قدغَلَبَ النُّهَى — وَبسيفِهِ أَنْحَى عَلَى النهمات

مِنْ دُونِهِ الْأَبْطَالُ فِي كُلِّ الْوَرَى — مِنْ سَابِقٍ أَوْ حَاضِرٍ أَوْ اتٍ

സാരം ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം:

(1) മുഹമ്മദ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ക്വുർആന്നു ഊടും പാവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് താനങ്ങ് വിട്ടേക്കുക.

(2) ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

(3) അല്ലെങ്കിൽ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളുമായി ആ നിർമല മൊഴികളിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിലും,ലും, ആ പ്രബല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ?!

◂◂ *അൽമനാർ 11 -ാം പുസ്തകം 1 -ാം ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും റശീദ് റിദ്വാ (റ) അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.*

(4) അതിന്റെ നിയമസംഹിതയിലും എനിക്ക് അവിശ്വസിക്കാമോ?! അവയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ ശരിക്ക് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ചില മാമൂലാചാരങ്ങൾ വഴി നാഗരികതയെ അവർ കെട്ടിക്കുടുക്കുമായിരുന്നില്ല.

(5) വളരെ നല്ല ആസൂത്രകനും, തത്വജ്ഞാനിയുത്രെ അദ്ദേഹം! വാചാലതയുടെ പ്രഭുവും വചനങ്ങളിൽ ഉത്തമഗുണം സിദ്ധിച്ചവനുമാകുന്നു.

(6) ബുദ്ധിമാൻ! ഭരണകർത്താവ്! തന്ത്രജ്ഞൻ! സമരവീരൻ! ആക്രമണങ്ങളിൽ വിജയം നേടിയവൻ!

(7) ക്വുർആന്റെ സാഹിത്യവൈഭവംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ബുദ്ധികളെ ജയിച്ചടക്കിയിരിക്കുന്നു; തന്റെ വാളുകൊണ്ട് ശിരസ്സുകളെ നേരിടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

(8) കഴിഞ്ഞുപോയവരോ, നിലവിലുള്ളവരോ, വരാനിരിക്കുന്നവരോ ആയ എല്ലാ ജനങ്ങളിലുമുള്ള വീരൻമാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഴെ മാത്രമാകുന്നു.

പരിശുദ്ധ ക്വുർആന്റെ മഹിമകളും നബിﷺയുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും പലതും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ സമർത്ഥമായി ഈ പദ്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അതിന്റെ ദിവ്യതയെ സമ്മതിക്കുകയോ, അതിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്നില്ല, ഇത് ഏറെക്കുറെ മനഃപൂർവം തന്നെയാണെന്ന വസ്തുത കവിതയുടെ ആദ്യത്തെ വരികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടെന്ന് വേണം പറയുവാൻ. ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്ന് തുറന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ പദാർത്ഥവാദിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിന് സാധ്യമായില്ലെന്നേയുള്ളൂ. ക്വുർആന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ സർവ്വപ്രധാനമായത് അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസവും ബോധവും ഉണ്ടാവുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ, ഭൗതിക കാഴ്ചപ്പാടിൽകൂടി മാത്രമാണ് താൻ ക്വുർആനെ വിലയിരുത്തുന്നതെന്നും, പാരത്രികവും ദൈവികവുമായ വശങ്ങളെ ദർശിക്കുവാൻ താൻ മിനക്കെടുന്നില്ലെന്നും ആദ്യമേ കവി ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ക്വുർആന്റെ ചില വശങ്ങളെ തുറന്ന് കാണിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായ അദ്ദേഹം സ്വമനസ്സിനെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളുടെ നേരെ മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏറെക്കുറെ ശിബ്‌ലീശുമവീലിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള പ്രസ്താവനകളിറക്കുന്ന ചില മുസ്‌ലിം ഭൗതികവാദികളെയും കാണാറുണ്ട്. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ നന്മക്ക് ഉതകുന്ന ക്വുർആന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെ വാനോളം പ്രശംസിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം പാരത്രിക ജീവിതത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം അവലംബിക്കുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുമായിരിക്കും ഇവരുടെയും

പതിവ്. നബിﷺ ഒരിക്കൽ ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്സ്വലത്തി (أمية بن أبي الصلت) നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതാണ് ഇത്തരക്കാരെക്കുറിച്ചും പറയുവാനുള്ളത്: آمن شعره ولم يؤمن قلبه (അയാളുടെ കവിത വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു: ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ല.) ക്വുർആൻ ആർക്കാണ് ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുക എന്ന് അല്ലാഹു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് കാണുക:

وَإِنَّهُۥ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ നിശ്ചയമായും, അത് [ക്വുർആൻ] ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ഒരു സ്മരണയാകുന്നു.

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ നിശ്ചയമായും, നമുക്കറിയാം, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില വ്യാജമാക്കുന്നവരുമുണ്ടെന്ന്.

وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ നിശ്ചയമായും, അത് അവിശ്വാസികളുടെമേൽ ഖേദ (കാരണ) വുമത്രെ.

﴾48﴿ وَإِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത്, ഇത് لَتَذْكِرَةٌ ഒരു സ്മരണ (ഉപദേശം- ഉൽബോധനം) ആകുന്നു لِّلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് ﴾49﴿ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ നിശ്ചയമായും നാം അറിയുന്നു, നമുക്കറിയാം أَنَّ مِنكُم നിങ്ങളിലുണ്ടെന്ന് مُّكَذِّبِينَ (ചില) വ്യാജമാക്കുന്നവർ ﴾50﴿ وَإِنَّهُۥ لَحَسْرَةٌ നിശ്ചയമായും അത് ഖേദം തന്നെ, സങ്കടമാണ്, ദുഃഖഹേതുവാകുന്നു عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെമേൽ

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഭയഭക്തൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്വുർആൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക. അതുകൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും 'ക്വുർആൻ ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്മരണയാണ്, ഭയഭക്തൻമാർക്ക് മാർഗദർശനമാണ്' എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ക്വുർആനെ വ്യാജമാക്കി നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ശരിക്കും അറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല അവരെ തൽക്കാലം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണത്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 49 -ാം വചനത്തിന്റെ സാരം. ക്വുർആന്റെ അനുയായികൾക്ക് അത് വിജയത്തിനും മോക്ഷത്തിനും കാരണമാകുന്നതുപോലെ, അതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് അത് ഖേദത്തിനും ദുഃഖത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നു. ക്വുർആൻ മുഖേന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശേഷിച്ചും അവർ തങ്ങളെപ്പറ്റി ഖേദിക്കുമല്ലോ. ഇതാണ് 50 -ാം വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. വേദഗ്രന്ഥവും റസൂലും അവർക്ക് വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ പേരിൽ അവർക്ക് ഒരു വിധത്തിൽ

ഒഴിവുകഴിവ് സമർപ്പിച്ചു നോക്കാമായിരുന്നു. ക്വുർആനും റസൂലും വന്നുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് എനി അതിനുള്ള പഴുതും അടഞ്ഞുപോയിരിക്കയാണ്. (20: 134; 28: 47 മുതലായവ നോക്കുക.)

وَإِنَّهُۥ لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ﴿٥١﴾

《51》 നിശ്ചയമായും, ഇത് ദൃഢമായ യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

《52》 ആകയാൽ, നീ നിന്റെ മഹാനായ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ 'തസ്ബീഹ' [സ്തോത്രകീർത്തനം] ചെയ്തുകൊള്ളുക.

《51》 وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും ഇത്, അത് لَحَقُّ യാഥാർത്ഥം, (സത്യം- കാര്യം, പരമാർത്ഥം) തന്നെ ٱلْيَقِينِ ദൃഢ (ഉറപ്പായ) 《52》 فَسَبِّحْ ആകയാൽ തസ്ബീഹ് (സ്തോത്രകീർത്തനം) ചെയ്യുക, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുക بِٱسْمِ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നാമത്തിൽ, നാമത്തെ ٱلْعَظِيمِ മഹാനായ

സൂറത്തുൽ- വാകിഅഃ (سورة الواقعة)യുടെ അവസാനത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളും അവയുടെ വിവരണവും ഇവിടെയും ഓർക്കുക.

ولله الحمد والمنة